

नं. ५९८०

१ कर्त्ता कात्यायन सूत्र व्याख्यानं
१ नाम. १८ शाखायः
श्री पारिक देवः

पत्र. सं. ३६ सं. ५

विषयः सूत्र पद्धति परिशिष्टं

छादशा
कान्यायनसूत्रव्याख्याना ~~सूत्र~~ भाष्यः

५१८०

5180

F. = 36

११५०

अष्टादश

१८

पत्र ३५

देवभाः
अः १६
१

श्रीगणेशायनमः शुभमं शतद्वयहोमः अग्नेः प्रोक्षणा नंतरं तदानीं मेव श
तद्वयहोम इत्येवं संज्ञको जुहोतिर्भवति अथातः शतद्वयं जुहोतीति अवगा
त तत्राहवैयापवादः उत्तरयज्ञस्यापरस्याह स्त्रत्यापरि श्रित सुशतद्वयं जुहोम अ
ग्नेरुत्तरयज्ञस्यापरस्याह स्त्रत्यापरि श्रित मकोशोयाः परिश्रितो जघामा आह यः पूर्व
निखात्पु संज्ञास्तु कर्त्तव्यः बहुवचना सुमुदितानामाह यनीय कार्यत्वं नैकै
कस्याः अतः समुदितानामेवाहवनीयमसंबंधो न प्रत्यकं तत्र विधिमाह अर्कप
र्येनार्ककाष्ठेन शातयं संततं जर्तिलमि आना वेधुका सक्तं न आत्र जर्तिल
मिश्रान् ~~...~~ जर्तिलैरापतिलैरा
रापतिलैर्मिश्रितानां वेधुका सक्तं न कशकु सक्तं ~~...~~ नर्कयस्मै न
जुहोति किं कुर्वन् अर्ककाष्ठेन संततं शातयन् अनवरतं ता जर्तिलमिश्रानां
तेधुसक्तं नारयन् परिश्रित सुपातयन् अत्र चार्कपर्मजुद्धस्थानीयत्वाद्विशो
नगताह्यं अर्ककाष्ठं वसयेन् गहीत्यातेन हो ~~...~~ दृशीयं अजा रमेवे
के आचार्या अजादीरमत्र जुद्धति न जर्तिलमिश्रानां नावेधुका सक्तं न शाखां
नरात् तिष्ठन् जुद्धमस्त इत्यध्यायेन जुद्धुस्वस्तिष्ठन्तमस्त इत्यध्यायेन जुहोति
अजर्तिलैर्होति अर्कयस्मै न जुहोति परिश्रित सुजुहोति गवेधुका सक्तं नुभिर्जुहोति

जु१

श्री
राम
१

नीत्यादिश्रूयते तत्र तुल्यभिन्नप्रमाणाशिषत्वादेकार्थत्वादेकार्थत्वञ्जति
 लानां गवेधुका नां च व्रीहियववत् विकल्पः प्राप्नोति सैत्रकारेणानुशाखांत
 रात्समुच्चयः प्रदर्शितः जर्तिलमिश्रानितिततश्च शाखांतरान्मिश्रे होमश्च
 तश्चोभयेषामत्र प्रधानस्वाधनलाभयेषां हविर्कर्म भवन्ति जर्तिलाश्च केष
 यस्याश्चरणतिलाः गवेधुका हस्तिवारीयलानि शुक्लानि तन्मयाः सक्तवोगवे
 धुका सक्तव इति हरिस्वामिनः माधवाचार्यास्तु गवेधुकाश्चरणगोधूमाः ज
 र्तिलाश्चरणतिलाः अग्नयोष्णयोगे विधानद्विकल्पः अत्र रावयस्तंवेन सूत्रि
 तं शतरुद्रिवंतु होति जर्तिलयवाग्वाणवे धुकयवाग्वावा जर्तिलैर्गवेधुकसक्त
 मिः कुष्ठघसर्पिषा जहोरेणामगाहोरेणवेति येषां यवप्रः कुसयसर्पिर्जीसम
 धृतं तश्चाहोरेणानां होरेणवामहिषो मगाणामिति वचनात् न हि र्षीनां म
 गत्वात् इति धूर्तस्वामी तत्र हविर्होमानां पौर्णमासधर्मत्वयहो तस्यां च विं
 शत्यधिकानि वत्सादिशतानि प्रवातश्चतुरवत्तानि ग्राह्यणि जमदग्नीनां यं वा
 वत्तानि तानि वन्ति अर्धवीरविहोमा इति पदे तावन्ति सप्तद्विंशतानि ग्राह्यणि सूत्र
 यो नानुशाखांतरमाश्रित्य समुच्चय उक्त इत्यावांतव्यं अनुवाकान्ते स्वाहाकारो
 जानुमात्रे अस्य नमस्त इत्यध्यायस्य होमसंज्ञत्वेन विहितं अनुवाकान्ते त्रं

देणा

देव भाः
अः १३
२

यथा मानुवा कानामंते अभवेभ्यश्चोवो नम इत्यस्योते जावुमात्रे परिश्रितिस्व
हाकारो भवति परिश्रि सुजुहोति तिति प्र स त्प स वै जा नु इ धे प्र यम र्स्वाहा कारेति
प्रथमेवानुवाक इति श्रुतत्वात् अथ त्रयमः षोडशो वीनुवाकः ततो नमो हिरण्य
वाहव इति द्वि पंचभिः पंचभिः कांडिकाभिर्द्धौ अनुवाको एव त्रयोनुवाका इति पंचा
नेवर्जमिमात्रं पंचांते आध्यायादितः पंचानामनुवाकानामंतेनाभिमात्रे परिश्रिति
स्वाहाकारो भवति नमस्तस्मात्प्राधाभिः पंचभिः पंचभिः कांडिकाभिर्द्धौ अनुवाको
ततश्च सुधन्वने वेत्येते स्वाहाकारः कार्यः नमः स्तुत्याये तस्मात्प्राक् अनाभि
इ धे अथाशीत्यामिति व श्रुतत्वात् प्राक् प्रत्यवरोहेभ्यो मुखमात्रे नमोस्त
इ धे अथाशीत्यामिति व श्रुतत्वात् प्राक् प्रत्यवरोह संशकाः तेभ्यो मंत्रेभ्यः प्राक् मुखमात्रे परि
श्रितिस्वाहाकारो भवति अथाशीत्यां वयानि चोद्धूतिय जर्हव्यावतानेभ्य इति
अथ मुखे इ ध इति व श्रवसात् सवा अथाशीत्यामित्यादेरयमर्थः नमो हिरण्य
वाहवे सेनाम्ययेतावदेकं यजुष्वमुत्तराण्यपि ततश्चैवैसां कांडिकायामथावष्टौ
पञ्चभिर्भवन्ति तानि दशानुकांडिकोऽवशीतिः संयद्यंते तस्या यजुषामशीत्यमता
नायां स्वाहाकारेति प्रथमेवानुवाके त्रितितानि त्रिष्वनुवाके द्वितीयः नवेचं सति
त्रयाणां वनुवाकानामंते स्वाहाकारेण स संदेव होमप्राप्नोति नेष शेषः शाखांत
रेनमस्तस्मात्प्राग् संततमर्ककाद्येन शातयजुहोतीति श्रु यंते अतो नाये शेषः

य

रामः
२

अथाशीत्यात्मसहस्रं भाद्रपदाभ्यां यजुषामशीत्यामतीतायां पंचानुवाकमित्यर्थः
 अथाशीत्यां च यानि चोद्गुति यजुर्ह्यवतानेभ्य इति नमः अथायेत्याभ्यां यजु
 षामशीत्यामतीतायां यानि ततश्चोद्गुति अशीतीतेषु परिष्कृतं तानि नमो वः
 किंस्विकेभ्या इत्यादिनिपजं विष्वाश्रवतानेभ्यः आहुभिर्विधौ असंख्याता इत्यादि
 चोद्गुता कंदिका अवतान संज्ञकाः अथावतानां जुहोतीत्युक्तत्वात् इत मुखमात्रे
 स्वाहाकारं करोतीत्यर्थः प्रतिलोमं प्रत्यवरोहान् जुहोति प्रमासोषु नमोस्त्विति प्र
 तिमंत्रं नमोस्तरुद्भ्या इत्यादिभिर्ह्रिभिः प्रतिमंत्रं प्रतिलोमं प्रमासोषु प्रत्यवरोहं
 संज्ञकान् जुहोतीत्युति प्रतिलोमं प्रमासोष्विति प्रथमं मुखमात्रे येद्वितीति मंत्रेण
 संततमेव जुहोति ततो नभिमात्रे यंतरे इति ततो जाजानुमात्रे येद्वितीत्यामिति अ
 थप्रत्यवरोहं जुहोतीति प्रत्यसर्वमेतच्छ्रुत इति नन्वेव संततहोमे सति कथं
 होमसख्या जयते न व्यते अथानः शतद्वियं जुहोतीति वचनात् शतद्वियं श
 द्दुश्रुतावेव व्याख्यातः षष्टिश्चरुवैत्री शिवशतात्ये तच्छतद्वियं मयमत्रि
 दं शद्वयं च त्रिदं शद्विति पंचविंशत्यधिकातिवत्वारि होमं शतानरेतच्छतद्वियं
 पञ्चमांतावत्वात् कथं पुनरत्र पंचविंशत्यधिकातिवत्वारि शतानि पञ्चविंशति
 व्यते प्रथमे तावदनुवाके प्रथमाकादिका त्रिपदा गायत्री तानि त्रीणि यजुर्विष्वा

३. घ
तु

३

राम
३

कस्यामेव महत्यां स्यात्प्रविशेधात्-प्रत्राहसंप्रदाययद्वितिकारः-प्रज्ञाहो
 स्वेदगमन्वाधानादनंतरं शास्त्राद्ये-यवित्रबंधनांतः-यवविंशत्यधिकशतचतुष्य
 स्य षड्गुणसामपाकरणाया-आसादनेतावत्या-एवोखाः-प्रधानयोगेतावंतिद्विषेदना
 निगृहीत्वा सर्ववक्षोमोर्ककायवर्जमिति विशेषइति-अत्रप्रयोगो-लि-स्यते-द्वि
 होमाः-योस्मीमांसधर्माइत्याद्यु-क्तप्रकारेणातत्रजंघामा-आदिषु-अ-गमन्वाध
 नंजंघमा-आनूस्मींसहैवसमिद्धायाधानं-चतुस्रमनंसर्वमंत्रनूस्मीमेवक्रियते
 परिश्रितांदक्षिणातोबुह्नासनंसंस्कृतोपविशतियश्चाद्यजमानः-प्रणीताप्र
 यनंपरिश्रितामुत्तरतोनिधानंपरिश्रितामेवपरिस्तरुणां-आसादनं-

~~यथा-प्रविशेधात्-प्रत्राहसंप्रदाययद्वितिकारः-प्रज्ञाहो~~

अर्घ्याग्निहोत्ररुच-ति-स्यात्कर्पसंशम्या-य-स्माजिनंउलूखलमुसशालां
 दृषदुषलायात्रीधान्यांगवेधुकाजर्तिलाश्रयवित्रार्थेद्विधिः-स्वाली-अ-गमं
 वेदश्वनुरत्तरामभिः-धमकाधमेकंवर्हिः-स्त्रुतो-मुहः-उपभृत्-ध्रुवाय-अमर्क
 काष्ठं-च-श्रुतावधानं-यो-क्रं-न-क्रुशा-आ-परिधयो-महायात्री-कर्क-मते-स-स्म-पात्र
 कर्मायावर्गावेति-स्यो-परिधया-त्री-करुणा-अ-ग्निहोत्र-रुच-लोपा-स-दानं-प्रतपने-
 त्री-प्रतिगमनां-आ-सु-स्व-पात्री-मुख्या-ले-म-हो-गवेधु-कानां-जर्तिला-नं-वि-हने-

य

भा

मि

कृ

देवभा पंच
अ ४
४

अथ इव्यनिरसनं अथ दुर्व्याविमविमर्शनं वा मिश्री तैत्प्यालंभ नंगहारां
 वैविंशत्यधिकानि चत्वारिंशतानि चतुर्मुखीकानि गृह्यंते शिष्याभिर्मर्शनं प्रो
 हारां तु ह्यनोपवित्राभ्यामयामु न्यावै सव्यस्तोकरां दक्षिणो नोदिगं नं तासा
 मित्रप्रोहारां हविः प्रोहारां सकृदेव यात्राणां प्रोहारां असंवरे प्रोहारां नानि
 धानां घालनेन जर्जिलानां पृथक् चरणां गवेधुकानां मुत्सव ल मध्ये आवायः
 मुशलादानं तुल्य खल मध्ये मुसला बधानं कंडनं अग्नीधाः कुक्कुटाहननं
 अर्पणं न निष्पवनं विवेकीकरणां पुनः कंडनं त्रुषानिरसनं तु इकालंभः पा
 आमोर्ष्यभिर्मंत्रां त्रिःपंतीकरणां कंरा निधानं अध्वर्योः कर्षणं अधि
 परां तु ययंगारनिधानं गवेधुकानां कर्षणं प्रोहारां ययानिकरणां अयनेरां
 आलंभलनं तु द्वासनं तस्माज्जिनादानादि येषां प्रोहारां तं अर्द्धपिबेष्टु
 ज्यनिर्वायो वेदवधः प्रोहारां पिबानामीहारां जर्जिलानां च आग्नाधि
 यरां ययानिकरणां वैदिमानादि संमर्शनां तं कृतत्वा न्नक्रियते यरि श्रितो
 परेणार्थवेददिवनां नं तु नरपरिग्रहः अनुमार्जनं प्रोहारां धारणां स्पो
 दमनं प्रोहारां आसादनं स्पोदकप्रहरणां यागोत्पने जने स्पोधावर्हिः
 सादनं स्तव संमार्गः जुहुनं तरय मर्कय स्मै स्प संमार्गः नृप मधुवाज्जतावरां

नं ३

र ८

रा ५

रामः
४

नमहायात्रीतावासेमार्जनायासनं यनीसनहनं आज्योहासनं यज्या अवहारां
वेद्यामाज्यस्यासादनं आज्योत्पवनयो हरापुत्पवनं आज्यवेहारां ध्रुकायामेव
उर्गहीतग्रहारां नेथाप्रोहारां वेदिप्रोहारां वर्हिषप्रतिग्रहोवेद्यां सादनं वर्हिः प्रज्ञ
रां मलावसेकः यावत्स्वातस्य इति राज्योरां सनेहनहननिधानं तावत्स्वस्तारां
आहवनीयकल्पनोत्पुकोद्हनयोरभावाः समित्प्रस्तनं परिधिपरिधानं प्रथम
परिधिमुपस्पृश्येथ्यकायस्यानिरसनं नद्धितीयाधानं परिधिरितामी हरां आहृत्य
विधृत्योस्तारां प्रस्तारस्पवः अविभिनिधानं स्मोप्रग्रहे रासमर्पितायाधानं जुह्वाप्र
तिग्रहप्रस्तरे सादनं अर्कयस्मिन्स्वर्गयभतश्चावर्हिषेवेद्याग्रहे राध्रवायसाद
नं गार्हपत्यंगत्वा हाया आस्थापनं जपस्तारः तस्मादिद्यारः या अंसास्कावापो ज
तीलावायश्मी श्री सत्यप्रासादनं कर्परांजनं जुह्वासनं आ ज्यस्थात्मा आसादनं
हविषश्च सर्वात्मनः आत्मात्मनुद्कालं भयदिश्रितामुपवाजवाजनं आ ज्य
मुखमा अंसा सर्वाद्यस्तपरिश्रितां सेंमार्गः अंजलिहरारां आ ज्यस्थात्माः सदाह
हीतं गृहीत्वा स्तयोराशनं सव्येप्रपादेन पश्चिमीनपरे रातिक्रमरां इति रातोव
स्वनं तिष्ठत एवेद्याय स्वाहेत्युत्तराद्यदि जंघामा अंसा एत्थध्रवा समं जनं ततो ध्रु
वातश्च उर्गहीतं गृहीत्वा गृहीत्वा गत्व गत्वा गत्वा अग्ने स्वाहा सोमाय स्वाहेत्यु

देवभाः
अ १५
५

यविषै वाज्यभागोत्तर्कयस्मिन्नात्रांतरसहये उपसहारः यं वा शहोका न्याये
 शानान्यवदानानिगद्यन्ते अभिधारः उ द्या ययजतिदेशे गत्वा दग्धास्वस्ति
 धेन्तमस्त इत्यध्यायेन सव्यहस्तगृहीतेनावकाशेन संततं द्रव्यं हारयन्
 जहोति प्रथमं जंघामा-आनमस्त हृदयमवदत्त्यारभ्या भवेभ्याश्च वोनम-
 स्वाहं त्यंते न होमः ततो जाभिमा-आनमस्त हृदयमवदत्त्यारभ्या सुधन्वने च स्वा-
 हं त्यंते न होमः ततो नमः स्तुत्यायेत्यारभ्या परतावंत इत्यास्यां ते अवधन्वनि
 त्यातन्मसि स्वाहे तिष्ठ स्वमा-आहो ततप्रतिलोमं प्रमारौषु प्रत्यवरोहान्नुहोति
 नमो स्कंदे देभ्यो येदि वीतिमुखमा-आयेंतरिह इति नभिमा-आयेषु पिय्यामि
 ति जंघामा-आ-अत्र प्रथममिहमे कद्रायेति सप्त निस्पागाः आद्योनुवाकः
 षोडशर्व एकद्रुदेवत्या इत्युक्त्वा तत इहं हि एव वाह्वे सेना-मोहं दिशयत
 ये इहं हृदोभ्यो हृदिकेशोभ्याः इहं यशूनां यतये इहं शष्पिंजराय त्विषीमते इत्यमु-
 ना स्फुरिरा इह मानिहं तेभ्या इत्यंता इह शद्धि यं यंच वत्वारि शहं धिके त्यागाः ततः श-
 ये-अंधं स इत्या गः रभ्या इह मोकरुद्रा ये त्यष्टाविंशति स्या गाततः असंख्याता इ-
 त्याभ्या समाक्षिंयावत्त इहं वहुभ्यो देभ्या इति द्वाशीतिसख्यास्मा गा इतीन-
 स्ति सप्ततस्क्रान्तिधानं यवित्रप्रतिपत्तिरिति संमार्गः सार्कयस्म्यरुनं-अ

रामः
५

हा जुद्धापरिधंजनं जुहोतिषप्रस्तुहोमो न भवति आत्मानमनुहको यस्य शर्शनं
 परिधिप्रक्षेपः सस्त्रवाहुतिविश्वोभ्यो देवेभ्यः स्वाहेति धुरिविमोकः विद्यालंभः।
 वेदविमोकः पक्षेयोऽस्य कर्कमते समिधयजुर्होमो वाताय स्वाहेति अग्न्याय उधो
 वस्यात्स्मिन्माहवनीये प्रक्षेपः विद्याय नमस्त्वाहेति वर्हिहेमिः प्रेक्षिता विमोक
 राक्षसभागः जुहको यस्य शर्शनं अत्र समिधयजुषो भावः स स्मयात्रादिकर्माय व।
 गीतस्य वसमिधयजुर्देवन जुहोति नेदिं हीक्षितवसनं परिधाय पुराय जससठे।
 स्या अंतंगच्छानी तस्य न्ययस्यात्रापि समानत्वात् कर्कमते शुसर्म्भं त्रिनयमा
 नानादिवा स्रगान्तर्वशांतं भवति तत्र गार्हपत्यो यस्यानाभावः एकाग्निश्चात्
 ततो ब्रह्मा यद्येतमेत्या समिदाधानं वाहुतिवो यस्याने वा करोति हवने प्राप्नोति
 यात्वा लौहोपते आभ्यामिति हवने अर्कपर्णा र्ककाखेते नुभे अपि यात्वा लेया
 स्याति प्रक्षिपतीत्यर्थः प्रतिपत्तिश्चैवं तयोः अतश्च नाशो होषायश्चित्रमात्रं सम
 र्ककर्माते प्रासनमागं जुह्यात् अजाहीर्य होवाग्मन्वाधाना नंतरं शास्त्रे हन
 दिमवित्रबंधनोतं सत्वायं वविशत्यधिकव जुष्माशतानां षड्गोत्रां मपाकेतां
 पात्रासाहनेतावत्पएवोवाहः एकावायाधानयागे एतावन्ति द्विरवर्हिना निरुत्वा
 सर्ववर्कपसर्मे नैव पात्रांतरसहायेन संतातो होमः अर्ककाद्यस्य नुययागा इथीता

ह
 रि
 ष

दि

देवभाः
प्रः १
६

पादेवाभाव यशत्वाश्व दिविहीमा इति जौमिनिमताश्रयस्तदाः त्रयावदुक्तमेवभव
 तिनइशसिर्मापासधर्माः तस्मिन्पक्षेग्रहादिनामभावः अजातप्रयक्षेवसाय।
 हीकराणां च १ चित्तंयपरिविन्त्याग्निहोत्रो निकहेविकेवाश्रमः नृजमित्येदं
 अग्निहोत्रो निकहेदक्षिणापक्षस्यापरसंधिसमीपवर्तिन्यात्मभागे अद्विस्त
 वा अश्मानननुपायाणां निधायतनउक्तं भासादायोद्वेधितस्माद्देशस्थाश्रमन्
 नृमितिमंत्रेणाग्निप्रदक्षिणांसपक्षमुत्तुंयपरिविन्तिजलधारयासमंतां संबन्धि
 न्यार्थः यदस्यापरसंधिः कक्षः निशब्देप्रमोयार्थे कक्षस्यसमीपेनिकसंतक्षपि
 क्षिणां वोत्सवेतिसं देहक्षिणाणां च इति विशेषणं तेनक्षियोनितिकक्षइति
 क्षिणापक्षस्यापरसंधिसमीपइत्यर्थः अथैनमतः परिचिन्तयतिप्रसत्याग्नोत्प
 दिविवति अश्मनोधिनिक्क्षान्तदक्षिणांनिकक्षत अश्मन् नृजमिश्रतत्वात् अश्मं
 स्तेहुरित्येदं कुंभं तत्त्वामपितऊर्गित्यादौ येवद्विपरिषेकानंतरमश्मस्तेहुरित्य
 नेनमंत्रेणातस्मिन्तद्वेपायातोक्तं कुंभं तत्त्वानिधायमपितऊर्गित्यानेनमंत्रेणातः
 तः पुनरुक्तं कुंभभासायपुनरप्येवमपरिद्विषं कर्तव्यं पुनरप्यश्मन् नृजमित्यनेने
 वपरिषेकः अश्मस्तेहुरित्येदं कुंभनिधानापुनरपिमतयितउक्तं भासानं अश्म
 नृजमित्यनेनपरिषेकः अश्मस्तइत्येदं कुंभनिधान अश्मस्तेहुरितिनिदधा

६

रामः
६

निमपितकृगित्ययाइतेतहात्मनःकुंभंतेथादितीयंतथाचतीयमितिश्रुतेयथेत
 त्यथममश्रमनोधियरिषितं अततःकुंभासनाततथादितीयमपिपरिषिंचेसथा
 चतीयमितिश्रुतेःयथेतत्यथमममश्रमनोधियरिषितंआमयीत्यर्थःनावत्यनिय
 र्थेतिचतीयपरिषेकानंतरमग्नीदुहकुंभमश्रमनिनिधायतावदितिचिरेवप्रतिय
 र्थेतिःप्रातिलोम्येअथइतिरांत्रिरग्निपरिगच्छंतीत्यर्थःनिधायोदहरांत्रिर्विषस्य
 यतइतिश्रुतेःबुहकुंभियतेनेनेत्युदहरांःकुंभःतनिधायतत्रमुक्ताअग्नीद्विष
 रीतंयरिसमंतादयतेउपसर्गस्यापतीविलात्वंकुंभेदिंतेत्वाइतिरास्यावेदिश्रोतो
 प्रादिषुइतिरास्यातिर्यंदिषास्तीततोध्वर्षस्तस्मिंकुंभेतमेवदिंसत्त्वानेहेत्यादि।
 श्रोत्वाइतिरास्याविदिश्रोताप्रोपुखस्तिषुइतिराइतिरास्यादिप्रपदुतेमश्रम
 गर्भकुंभमस्यतिनिरस्यतिर्यंदिषस्तंतइतिमंत्रेराअथतमश्रमानमुदहरावधा
 येतादिशठहरंत्येषावेनेहेतीदिगितिवाद्येनाग्निंहरतिवेदिर्वेदिसवेदेइति
 राअथठहेरंत्येषावेनेहेतीदिश्रुतत्वात्गितिवाद्येनाग्निंहरतिवेदिर्वेदिस
 वेदेइतिरायाठश्रोतोप्रादिइतिरागिरस्यतिर्यंदिषस्ततेइतिश्रुतत्वात्अ
 तनुइकुंभस्यप्रसोपायंहरामपिबहिर्वेदिमार्गितोर्वकतेन्यंनवेदिमध्येनअमि
 नेमेमन्तवैवूपात्अमिनेतस्मिन्नेतवाइमंयैषंप्रतिप्रस्यतांप्रतिइयात्तय

६

ग

॥

देवभाः
अ. १२
७

दिनमिद्येतमेन्नवैवूयादिति श्रुतत्वात् इति शनी विचार्यते किमेतदेतन्नं कुं भविष्य
 यमुतादिविषयमिति किं तावत्प्राप्तं सत्त्वेनैव यत्तुं भवेन्नैव सामर्थ्यात् कुं भविष्य
 मेतदेतन्नं स्यात्तूनादिविषयं यत्तुः सामर्थ्यात् यद्विदुं भविष्यमेतदेतन्नं सर्वयदिनमि
 द्येतेति संशयवचनं संगतार्थं भवति इतरथा श्रमो दृढतरत्वात् न स्पभेदशं कैवन
 स्पत्तुतत्रय यदि नमिद्येतेति संशयितवचनसमर्थं स्यात् कुं भव्युनर्मदुयाकोभिद्य
 ते दृढयाको नमिद्यत इति युक्तं यदीति वचनं अश्रममिदार्थं बोधत वाशब्दो बधारो
 अश्रमस्यैवामिन्ने अयं भेदवा इति येषः स्यान्न कुं भवेत्तु अर्थवा शत्रुवाक्यशेषादि
 त्पर्यः पदस्यैव समिद्यते यतः शुगच्छति यदेदीति शुक्राश्रमनि निहिता तदश्रमनि
 हृदयं धातीत्यर्थं वा इव नानासाचमिन्ने श्रमनि द्वेष्टारं यातीत्यर्थं वा इव नानादेवं
 पदस्यैव समिद्यते यतः शुगच्छति यदेदीति येषु तस्यैव शुक्लनयकुं भेषुगर्थवा
 होस्ति संदिग्धेषु वार्थेषु युक्ते वाक्यशेषान्निर्णयः विशेषवरत्वादर्थवादानां किं
 वाक्कुं भेषुगर्थवा होस्ति संदिग्धेषु वार्थेषु युक्ते वाक्यशेषान्निर्णयः विशेष
 करत्वादर्थवादानां किं वा न्यत्त वाच्यत्वादिवाश्रमविषयमेतदेतन्नं तदवाच्यं
 एवं वक्तव्यं स्यात्तु भवेत्तु यदि नमिद्येतमेतन्नवैवूयादिति तस्य स्पष्टेनैकांतिकं भवेन्न
 मरुर्भिद्यते दृढो नमिद्यत इति पदसंघातस्याप्यनैकांतिकं मरुयाकोभिद्यतेती

मिद्य

राम
७

इत्थं या को न भिद्यत इति सत्यमेवं सनुपाया रागर्भः प्रहिप्तस्ततश्चावश्यं भेदेन भवितुं
 व्यभिचिन्नमिति अनये ह्यमेत्योद्भूतिः युक्तात्मननुययि प्रापरांते जयती माम इति कुंभनि
 सन नांतं रंततः प्रादेशा सर्ववत्साध्यर्थं जुमाना अनये ह्यमर्गि प्रत्यागच्छंति कुंभनि
 रसनदेशं पश्चादनवलोकयंतः प्रत्यागच्छंति तत्र यजमानोऽनये ह्यमेत्यात्मनोद्भूतिः
 राप्रोत्ति ससी यो नुद्भूतिः शान्तिगमि सुखास्ते युक्तग्यात्मननुययि हंस्तं प्रत्यव
 प्रसार्य प्रापरांते यत्र प्राप्नोति वयनप्रदेशं स्पष्टयत्र रुक्मिणितत्र स्पृष्टे मामे अग्रदू
 तीमं मंत्रं स्वरेण जयति अक्षयमाणा इत्यंतं अग्रती ह्यमायंति प्रत्येतेषु काधेनः कुरु
 ते नुद्भूतिः युद्धे रातो वै प्रतीवीधेनंति यंती मुयसी इति सयत्राभ्याप्नोति तदभि
 मशौतघर्जुपती मामे अग्रदूयाद्भूतत्वात् स यजमानोद्भूतिः रातो भस्माववास्ति तो
 रुक्षं प्रसार्य यत्र प्रदशोर्गि प्राप्नोति तत्र प्रदेशोर्गि मभि मश्रयस्यै तघर्जुर्जपती
 ति अत्यर्थः तथैवैतद्यजमानो वाचमेव धेनुकुक्षत इति वचनाद्यजमानः मंडूकाका व
 वेतसशाखावेतो बंधावकर्षति मंत्रस्तथ वत्सव समुद्रस्य त्वेति प्रत्यवं ततो धर्यु
 मंडूकार्यु मंडूकावकावेतसशाखाः मंडूकोऽडक अवकाः शैवालः वेतसहृद्गशाख
 चारुतानि त्रिशिवेतो बंधो बंधा समुद्रस्य त्वावकर्षति विवर्षति एतत्र यं भूमि
 संलग्ने सवतीत्यर्थः अथैवैविकर्षति मंडूकेना कक्षया वेतसशाखयोर्गि प्रसता

देवभाः
२१६
६

निवर्तः शेषवध्पदहिराई नप्रागुयग्नेरं तरेण परिश्रितः प्रागमेविकर्षतिसमुद्रस्या
त्वेति अथ जघनोई नोदधि मसत्वेति अथोत्तराई नप्रागुयग्नेरं अथ सर्वाई नद
हिराया मिदमिति एनं सर्वस्याश्रुतत्वात् अतश्चैवं मंदकादीनि वंशे बध्वा वंशे हस्ते
नग्न होत्वा वंशाग्रवद्धानि तानि प्रथमं दहिराओरोरारभ्य दहिराया संयावद्भूमि
संलाग्नामेव कर्षति ततनुत्वा घट्टिहिराओरोरुत्तरओरोरिं यावत् ततनुत्तरओ
रोरुत्तरं संयावत् ततनुत्तरं सादृहिरायां संयावदिति वतेरर्थः पक्षगुच्छानिवाभ्या
त्ममग्नेपावकरो विषेति वकारात्पत्यवमित्यनुत्तरं तेष्वग्नेपावकर्षतीति च अग्ने
पावकरो विषेति यत्त्वं यत्पक्षगुच्छानिवाभ्यात्ममग्न्यात्मसंमुखं प्रांतादारभ्यात्मसं
धिपयेन मवकर्षति सर्वं दहिरायां हंततः पुच्छं ततनुत्तरं यत्पक्षमिति अग्न्यात्मां
पक्षानिविकर्षत्यभ्यात्ममेव तच्छांतिधत्ते परस्तादृवाकारस्तादेव तदृवा चीर्दं शांति
धत्ते अग्नेपावकरो विषेति दहिरायां पक्षगुच्छं सनः पावकरीदिव इति पुच्छं पावकया यजि
तयं त्याजयेत्पुत्रं सप्तमिर्विकर्षतीति च अश्रुतत्वात् अंत्यमुत्तरं उत्तरं यत्तमं त्यं
विकर्षत् अंत्ये एव तस्य पंचार्ज्यवसथ्ये उपस्य सप्तमं मिति मे अग्नीषोमीयाह
निविष्टस्वाचिरीहितवावं विसृज्येति येष्विते न यज्ञमानेन ग्रातवाग्विसर्गोत्तने
सति अर्धयुगं संप्रसूत्य यंच गृहीतमाज्यं गृह्णति तस्मिन् वगृह्णति तस्मिन् वगृ

राम
६

श्रुतत्वात् यत्तु पुष्पा नोत्पन्नत्वात् सर्वपक्षौ श्रुतपुष्पमित्येवं शंका मा भदित्येवं यत्नः
 क्रियते वेत्तुमुत्करेत्तवौ विस्मयमिति ध्वनः २ हिं तत्पसामगायति पुरस्तादापत्रं
 नतो धर्षुर्वर्णं तं वशमं इकादि सहितमेवोत्करेत्तत्वा निधाय वित्यमग्निमा लभ्यति ४
 ष-सहितस्य हिंकारं तत्वाग्नेः पुरस्तात्प्रदेशे गायत्रं सामगायति तवर्धं शमुत्करे
 मस्याधैर्न सामभिः परिगायति तथैवैतद्यमानो यदेनर्धं सामभिः परिगायति स
 र्वतः परिगायति ति ध्वना गयति हि कस्य गायति सा गायत्रं पुरस्ताद्गयतीति च श्रुत
 तत्वात् इति सो य होरं यंतरं इति सो य होरं यंतरं सामगायति रं यंतरं इति सो य ह
 इति श्रवणात् उत्तरे हृत्तु उत्तरे य हो हृत्तु सामगायति हृत्तु उत्तरे य हो इति श्रुत
 त्वात् आत्मनि वामदेवं सामगायतीति शेषः वामदेव्यमात्मनि ति श्रुतिः पुच्छेय
 ज्ञायं अग्नेः पुच्छेय ज्ञायं यं सामगायति यज्ञाय ज्ञायं पुच्छ इति श्रुतेः यज्ञाय ज्ञि
 यमंत्रं ज्ञाया यज्ञाय ज्ञायं वा संत इत्येतत्सत्रेण यज्ञाय ज्ञाय इति सत्रादस्य सर्वोक्त
 मेव इति सोनिक हो प्रजायति इह यं इति सोनिक हो इति रायत्तस्या परसंधिसमी
 पस्ते आत्मप्रदेशे प्रजायति इह यं सामगायति अथ प्रजायते इह यं गायति आत्मा
 नायति निक हो इति सोनिक हो इति प्रजा सुव प्रजायतौ बगायतीति च श्रुतत्वात्
 अत्र छंदो गानां विस्तरेणैतत्सामगानं विहितमस्ति तत्रैकं सामाधिकं विहितम

देवभाः
अ. १८
६

स्तु-अध्वर्युय-चेरेपेतमिति नान्यो ध्वर्योर्गायेदिष्टकावाएताविवितोरुस्या घइयोध्वर्यो
 र्गायदिति श्रुतत्वा इध्वर्योः सामगानं समाख्यानाद्यं यज्ञमानो गायतीति निरानस्तत्रेन
 यावत ये वै तद्यज्ञमानो यदेनमित्यादिकमनुगृहीतं भवति अग्न्यर्च्यं सठं सेत्या
 हसमगानानंतरमध्वर्युग्न्यर्च्यं सठं सेति हेतारं प्रत्याशात्वांतरान्न उपवसप्यो॥
 विसृष्टवाचि यंचगृहीते हिरण्यशकला आस्पति यंचा उपवसप्यो नुपससमं धिति
 मे अग्निवोमीयाहनि विसृष्टवाचि दीक्षितवाचं विसृजस्वेति प्रेषिते न यज्ञमाने
 न प्राप्तवाग्विसर्गे सते सति अध्वर्युरो ज्यं संस्तु स्यं चगृहीतमाज्यं गृह्णाति तस्मि
 न्चगृह्णाति तस्मिन् चगृहीते आजे यंच हिरण्यकैलानस्तुवर्त्मस्तु हर्मस्वंडाया
 स्पति घृतमध्ये प्रक्षिपति नुपवसपीयेह न्यारतद्वित्वात् आदित्ये वाचं विसृ
 जते वाचं विसृज्य यंचगृहीतमाजे गृह्णाते तत्र यंच हिरण्यशकला आस्पतीति श्रु
 तत्वात् इधिमधु घृतं या-आर्चं समासि-असृ-स्यो वामहामुख्यो-स्यो वाचं
 धिमधु घृतं समासि-अतस्य समासि-कस्यो योरे-नुशमुखि-इर्ममुखि-नि-इधातीति
 शेषः अथैतत्र यदं समासिकं भवति धिमधु घृतं या-आ-स्यो-वा-वोद-वित्वा-तदु
 परिष्ठाद्-इर्ममुखि-नि-इधातीति श्रुतेः उतुभयमासायवित्वा रोहतां नमस्तइति एत
 दुभयं यंचगृहीतमा-आस्तनस्तुतां इधिमधु घृतं कुशमुखि-संपु-क्तां पात्री-स्यो-लोप

२१

कुशमुखिं
यो न ५॥

राम
६

तत एकस्यावारण्यापान्यां दधि मधु कृतं समासि-अथ वा महामुख्यो विशालमुख्यो ५
 एकत्रैवा सिध्य

होतां वा दाय नमस्ते हरस इति मंत्रेणाध्वर्युः श्वित्मस्य ज्ञे सरो हरां करोति श्रुत्याग्निमा
 रो हति नमस्ते हरसे इत्यादि श्रवणात् ब्रह्म यज्ञमानो त्वाग्नेर्देहि सा तनुपविशतः स
 यमा-रस्मा यो यं च गृहीतं जुहोति नाभिवर्त्तहि रक्षा दशनिं च न च देवेदिति प्रतिमंत्रं
 आरोहणा नंतरं मध्वर्युः स्वयमा-रणा यं स्वयमा-रणा यं तु परिनाभिवर्त्ताभिव्याघा
 रणा वत्सं वगृहीतं जुहोति न च देवेदित्यादिभिः पंचभिर्मंत्रैः प्रतिमंत्रां नाभिवर्त्तिति
 नितान्ति विध्यते ओषाणं ओषाणं मठं सेमध्ये चेत्येतावद्वर्त्तते हि रक्षां यश्च नित्ये
 तदपि तद्देव प्राप्नोति तान्ति विध्यते हि रक्षा दर्शनं वेति च शब्रस्तु शब्रस्यार्थं समुद्धे
 तव्यस्यार्थं स्या भावात् हि रक्षा दर्शनं त्वात्र न भवतीत्यर्थः आदित्याग्निर्देह स्वयमा
 रस्मा व्याघारयत्याग्ने न यं च गृहीतेनेति वक्ष्यंस्तत्र हि रक्षया व्याघारयति प्रत्यहं वैद्य
 तद्यत्प्रतिप्रत्यहं वै तद्यत्प्रतिप्रत्यहं सौतस्वेदिः प्रास्तासवे ह भवन्ति परो हवे
 तद्यत्प्रास्ताः परो हामि यमुन्नरवेदि स्वाहा कारेणातां व्याघारयति वषट्कारेणोमा मिमि
 तथा आग्नेति पंचगृहीतेनेति व्यतिहारमित्येवैताम्यग्नेताम्यग्नेनामानितान्येन श्रु
 तातितीति श्रुते प्रतिहोमं चैक हि रक्षय शकलं पातयेत् समासितान् कुशौ श्रौ
 तिसपरि श्रित्कवाद्येन च वेदेवा इति पा-यां स्तु-यां वा समासितान् दधिमधु घृतान् कु
 शौः परि श्रित्कं परि श्रित्कः सहितं सप ह्युष्टमानिं प्रोहति ह्येन च परि श्रित्कं दधौ वा हि-
 श्रि

देव भाः
५१६
१०

प्रदेशे च परितः प्रोक्तानि ये देवा देवानामिति द्वाभ्यां मंत्राभ्यां अथै नर्तस्तमुहति इधाम
धुना घृतेनेति प्रसृत्य सर्वतः समुहान्यपि बाह्येन परिश्रितः इमेः अग्नेः ये देवा देवाना
मित्यादि श्रुतत्वात् अतश्च कुशाग्रामि समाहिते न्यस्य मेऽस्य सर्वतः प्रोक्तानि कर्त
व्यं प्राणादा इत्यवरोहति प्रोक्तानां नंतरमध्वर्युः प्राणादा अथानदा इति मंत्रेणाग्नेरव
रोहति अवतरति अथ यत्पवरोहति प्राणादा अथानदा इति श्रुतत्वात् एवमवरोहण
वरोहणमतः अतः परमस्याग्नेरवरोहणं आस्माद्वरुणमवतरणं चैव मेव सर्वैः कर्त
व्यं एवमिति आरोहणं नमस्त इत्यनेन मंत्रेणा प्राणादा इत्यनेन मंत्रेणावरोहणमि
ति प्रोक्तानां अर्थे आरोहणं मंत्रस्य सामानातत्वादन्यत्र न प्राप्नोति अतः स्तत्र कारेणा
शाखा स्वतस्तु सर्वत्र मंत्रास्य र्थमिदं मंत्रं तत्पञ्च कश्चिद्विग्नमानो वाचमसा
अध्वर्युर्वा विहितार्थमग्न्यावरोहणमवरोहणं करोति सो नैव मंत्रेणा करोतीत्यर्थः
अत इत्युक्तत्वाद् अतः पूर्वनापे नियमः उपसदंते प्रवर्ग्यासादनं यथोक्तमग्ने परि
ष्यं देव ततोऽग्नेः सकाशाच्छायां प्रत्यागत्य प्रवर्ग्यापसदौ तत्वात्समग्रमर्द्धं वायुतं
प्रशययुनः प्रवापेपि सदौ करोति तत उपसदंते प्रवर्ग्यापस समासांते अग्नौ इष्ट
कविते स्थूलरूपे परिष्यं देवाय योक्तं यथा प्रदेशं तरे उक्तं उपसदंते प्रवर्ग्यासाद
नमित्यर्थं तत यो प्रवर्ग्यासादनं कर्तव्यमित्यर्थः यस्य परितः सर्वतः आपः स्पंदते

राम
१०

परिगच्छंतीति परिष्कं देवाय जलमध्यस्थो जलानां छादितगच्छः प्रदेशः प्रत्येत्य प्रवर्ग्योप
संध्योपचरति प्रवर्ग्योपसंध्योपचर्याणां स्मेव तं राई वतवा ई वतं वा प्रयच्छत्यथ प्रवर्ग्यो
पसंध्योपमथ प्रवर्ग्यमुत्पाद्यात्पास्वानं कामयस्मै कामायै नंप्रवृत्ता कितं वै परिष्कं
उत्सायदेवेदिति श्रुतत्वात् तथा अग्नौ त्वेवोत्सादेवेदिति च अतनुभयथा अवसादि
कल्पः अग्नौ वा परिष्कं देवाय प्रवर्ग्य पात्रशालामुत्सादनमिति तत्राग्नौ प्रवर्गं सादनयद्दे
विशेषमाह स्वयमात्रस्यास्पृष्टं प्रथमं अनिप्रथमं अनियत्ते प्रथमं प्रवर्गं स्वयमात्र
स्यास्पृष्टं स्वयमात्रस्यास्पृष्टमुत्सादयति निधेधाति स्वयमात्राया सदस्पृष्टं प्रथमं प्र
वर्ग्यमुत्सादयतीति श्रुतत्वात् पंचगृहीतं जुहोत्यग्निस्तिग्मेनेत्यत्र अग्नौ वा परिष्कं देव
यथोक्तं प्रवर्ग्योत्सादनं ज्ञत्वा ततः शालीयां प्रत्यागत्यासृत्स्मिन्निति वराहमिहिरसंस्कृत्य पंचग
हानमाज्यं समित्यदिस्तरसा सर्वकं शालाक्षार्ये नो जुहोति अग्निस्तिग्मेन शोचिवेत्तन
वैक्यं वा इह मग्नयति त्यागः उत्साद्य प्रवर्ग्यं यथा तस्योत्सादनं प्रत्येत्यग्निप्रहरिष्यन्
आहुताश्च जुहोति समिधश्चादधाताति प्रत्यसवै पंचगृहीतं गृह्णातरिति श्रुतत्वात् यो
इशाग्रहीतार्द्धमनुवाकशेषेणापंचगृहीतहोमानंतरं पूर्वसंस्कृतां देवात्पात्पोऽशाग्र
हीतमाज्यं तस्यामेव रूक्विजुक्तां गृहीत्वा तस्याज्यस्यार्द्धमनुवाकशेषेणाजुहोति शात्ता
वर्षराव अनुवाकशेषश्च यद्मा विष्वा भुवनानीत्यत आरभ्या सर्वं विह्वो यथा

देव भाः
अ-१२
११

सदित्यनः इदं विश्वकर्मणा इति न्यागः अथ योऽशाः हीतं गत्वा ते समा न्याहं स्त्रविद्युः
 ते वैश्वकर्मणाभ्यां जुहोति विश्वकर्मा यमाग्निस्तमेवैतन्प्रीणातीति श्रुतेः न ह्युषपि
 तेत्याग्निपरमनुवाकेन न ह्युषः पिते तस्य च नानुवाकेन न्याः इत्यामुद्वेत्स्यते न योऽशा
 गृहीतस्यापरमर्द्धं जुहोति इदं विश्वकर्मणा इति न्यागः वैश्वकर्मणाभ्यां जुहोतीति श्रुत
 न्यात अत्र हि द्वौ वैश्वकर्मणावनुवाकौ स्थितौ अग्निस्तिग्मेनेत्यादिर्नवकंठिकात्मकः अ
 परश्च ह्युषः पिते न्याघषकंठिकात्मकः इति तत्र सवैयं च गृहीतं गत्वा तदतिप्रसक्तस्य
 तिग्मवत्येति श्रुतत्वात् अग्निस्तिग्मिनेति पंच गृहीत होमनुक्तं तिस्रश्चाह्नातीर्जुहो
 तीति तिस्रणां मध्ये इयं प्रथमा हुतिरेकया हुत अथ योऽशाः हीतमाग्नेरुषोषिषोऽश
 तत्र समविभागस्य न्याप्यत्वात् योऽशाः हीतस्य सर्वमर्द्धं मनुवाकशेषेण अथ पर
 मर्द्धं व ह्युष इत्यनुवाकेनेति गृत्रितं अतएव सप्तदशभिर्हविर्गिरिति श्रूयते तत्र एक
 पापुरथमाहुतिः अथाभिः अथाभिः हुतेरेदं इति ननु तिस्रणामाहुतीनां सप्तदशार्थस्या
 समविभागेन करणत्वं कुतो नोक्तं प्रथमायां तिग्मवत्येकस्याएव श्रुतत्वात्पदिशे
 षाहुन्नरयोः समो विभागः आहुतित्रयमयेहैवैकविंशति गृहीतेनेति श्रुतिरपि
 व्याख्येयानि त्रिआहुतीर्जुहोतीति संप्रदर्शयत्यतमपि पंच गृहीतं योऽशाः हीतेन स
 हसकलप्यानुवदति

रामः
११

आहौ दुंबरी च ति पि ता स्ति स उदेता मि त्या दधाति प्रत्युचं । आहति त्रय हो मा तं त र मा र्हाः स र सा अ भु क्ता र्जु दुंबरी रु दुं वर
 वृक्षो भू वा च तो पि ताः सकलां रा त्रिं व तं प त म प्ये क त ति वा सा स्ति सः प्रा देश मा ग्रीः

~~समिधनुदेनमुत्तरांनयेतिप्रत्ययमेवैकामादधातिशास्त्रादर्थे~~
 स्व-अथसमिध-आदधातीतिप्रत्ययचुंबयोर्भवन्त्याद्रभिवन्तिद्युतेमुत्तानवन्तिस।
 वाहिःसत्रिवसंतितत्रद्वितारसेनसंयच्छन्तेतिसःसमिध-आदधातीतिश्रुतेः-अग्निप्र
 रायतिततसमिधधाननंतरमग्निंपरायतिइधमभ्यादधातीत्यतआरभ्याग्निप्र
 रायनं करोतीत्यर्थः-अस्मिन्नेवाग्निंपरायनेप्रेषविशेषमारुपेष्वाप्युद्यच्छधामुय
 पच्छेमयमनीरग्नयेप्रद्विपयमाणायानुबूधनीदेकस्मायानरेहीवृक्षप्रतिरंजये॥
 ति-उत्तरशास्त्राद्वर्षइधमभ्याधापोपयमनीद्वपकल्प्यप्रद्विपयइधेइधमनुद्यम्यैवाध्वर्युःप्र
 तियस्त्रुतादप्रेष्यतिततोग्नीदेकस्मायानरेहीमग्नीधंप्रेष्यतिप्रतियस्त्रुतादुत्कार्यंतरे
 व्यासतत्वात्ततोवृक्षप्रतिरंजयेतिप्रत्ययसंयच्छन्तेत्यति-अथातःसंप्रेष्यत्युद्यच्छेधा
 मुपयच्छेपोपयमनीरग्नयेप्रद्विपयमाणायानुबूधनीदेकस्मायानरेहीवृक्षप्रतिरं
 जयेतीतिश्रुतत्वात्तत्समानकालत्वादेकमंत्रवदुपदेशःसंबोधयमेदासुभेदेन
 सावसानःप्रयागइति-अत्रपंचगृहीतग्रहाणांअप्यप्रोक्तापुष्टमनवनभवति।तस्यप्रा
 तेवस्ततत्वात्तत्रवेदिप्रोक्ताणांसांभारेनिवपनाभूत्वेतिवचनादत्रप्रतिप्रस्थात्रु
 दिधोद्यमनंमिदृक्तायमुद्यम्योदुत्वेतिचित्तंगच्छतिपंचदिशइतिहोत्रापयमायाम
 वित्रिरुक्तायांसत्यांपतिप्रस्थातानुदुत्वाविश्वेदेवाइतिमंत्रेणतंप्रतिहमिधरमुद्यच्छ

त्रि

देवभाः
अः १३
१२

समः
१२

द्यव इतः अथोर्द्धमार्गः सतुपदधातिविमान इति द्वाभ्यामुपदधाती श्रुतत्वात् न
 नित्यो अत्र द्वाभ्यामिति नित्ये सादनस्तद्देशे सौ न भवतः अस्याः श्रुतो अस्मादप्रियं
 श्रुतेति निधीयत इति यनु अस्ती मध्ये परिगणाना प्रस्यो रयं निवेधनसादयत्यमनो
 ह्येव नस्तद्देशसाधिवदतीति न योः युतिवैधात् निधायै नमति क्रामंती इति श्रुत्या
 इति एनं द्वाभ्यामनं निधाय क्वचित्सु गुह्ये देशे यन्ने न स्थापयित्वा ततः सर्वे अतिक्ता
 मतिवयनं युतिगच्छेति इति श्रुत्या इत्यादिव तस्यभिः कांडिकाभिः वत्रुभिः एनिर्यंतीति
 वचनात् तं निधाय यथा न नश्ये द्योयातीयंती इति श्रुत्या अथा वृधनिति इति श्रवणा
 तबहुवचनात् सर्वेषां मंत्र इति सर्वे ककारिणाः अधर्षो रेवमंत्र इति हरिस्वामिनः ३
 क्रमधमग्निनेति चित्प्रमणो हंति ततो धर्षा इयउपयुक्ताः सर्वे क्रमधमग्निनेत्यादिभि
 पंचभिस्तोर्थनवित्यमग्निमणो हंति पंचभिर्हग्निमणो हंति अथाग्निमणो हंति क्रमध
 मग्निना नाकमीति श्रुतत्वात् अत्रापि बहुवचनात् सर्वेषां मंत्र इति सर्वे ककारिणः अ
 धर्षो रेवमंत्र इति हरिस्वामिनः मंत्रांतरविधानान्नमस्ते हरस इत्यस्य रोहसामंत्रस्य नि
 वृत्तिः स्वायमारस्य मध्यग्निधारयं श्रुत्वा साययसानि जुहोति तस्माद्यहो हनेन
 स्वयमारस्यमवसीवन्नस्तोषासेति अधर्षुः स्वयमारसायामध्याधिस्यमारसा
 याउपरिसमीप एव प्रतिप्रस्थात्रातमिध्याग्निधारयन्नस्तस्माद्यः हवस्मावागोः शुभा

देवभाः
अ. १८
१३.

13

कृत्वयायः पयसादुधेन स्वयमान्नमा मयसि च नृशोनेन मयमेव होतयात्रो
 वजुत्स्थानीयेन तस्मिन्निधास्ते ज्योतु होति न त्तोयासेति दुभ्यामग्न्या अथेना
 मभिजुहोतीति प्रसत्यश्रुत्वा ये सस्यवसोपेयसमात्रिर्वे सस्यपेयश्रुत्वा सौपेति
 उपरिधार्यमाणा इति होतृनेनेति यथा स्वयमान्नमा मभिप्रहरेदेवमभिजुह्यादिति न
 त्तोयासेति दुभ्यामभिजुहोतीति च श्रुतत्वात् इह मदनय इति त्यागः अथ च सान्ना
 यका धर्मको ज्योहोतिः आनायं यदा र्वक्रमः प्रतिप्रस्थात स्वयमान्नमा या उपरि स
 नीयस्य वैध्यां धारयित्वा तत्रैवोपविशति अर्धर्षं जुहोति करोति न त्रा संसृष्टस्यापा।
 नास्यत्वाधानं शास्त्राच्छेदः पवित्रबंधनोक्तं तस्मी सर्वकर्मस्वस्यः तस्मायागोः शु
 क्तस्य वसस्यमात्रा संसृष्टस्यापा करणोः शास्त्राया स्पर्शश्च त्रुहसनं स्वयमान्नमा
 इति होनाग्निस्तुलराववृत्तयजमानयोः स्यवेशनं ब्रह्मणा सस्मीमासनं
 प्रणाता प्रहाय नो इध्माने यद्विस्तारं पात्रासादनं अग्निहेतुं वतीवजः शा
 प्या इव द्रुपलाय वित्रच्छेदना निषवित्रे स्थाली आ जंबवे इष्य होतृवजुष्ये इधा
 काष्ठद्वयोर्वर्हिः कृवः जुहोति यमत्तद्धवाः होतृनं योक्तं सनकुशाः परिधयः कर्कम
 ते सर्मपात्रकर्मपवा विनि। ततः प्रोहती संस्कारादि पात्रप्रोहणं अथ चरे निधा
 नोक्तुं कुरुह नना अथ निर्वपेवेदवधः उपसृष्ट्यादि परिहृता लनां तं तस्मायागो

सं स्का

रामः
१३

हेकसपीवेस्पाएवहेहनं अज्पाधिअयसांतस्मेवयर्थज्जिकरसांहेहनस्पअयसांततःस
 लेगवीस्वयमाचरासापीये अर्थवेदिकस्यमंगतरपरिग्रहःमानादिस्वननांतसा
 भावः अनुमार्जनस्यवापोहरायाःआसादनंस्फोडस्वरुहःनयासोस्वनेजनंअपेरा
 प्रणीतानांस्फोधावर्हिषसादनंस्त्रुवजुद्धोहनोपभृद्वासांसंमार्गःसंमार्जनप्रति
 पत्तिःयन्नीसहननाद्यमत्तसवेहासांतःध्रुवायोमेवचतुर्गहसांइधम्येहासांवेदिवर्हि
 षोष्वाभूलावसेकादिप्रस्तराभिन्नासांने [REDACTED] नोत्मुकोदहनंजुक्कानंतरंस्फोडग्रहे
 साप्रस्तरएवहेहनस्यासादनंनुपभृत्तश्चवर्हिषिवेशेयग्रहेध्रुवायाःततोहेहनंमभिध
 येदिनुगुह्यस्यप्रासादासांनेस्थलेअस्यस्थाल्यावेदोपग्रहेतासादनंस्फोडग्रहेताहेह
 स्यसर्वालेमःअत्मातंमनुदकालंभश्चाततआहवनीयोपवाजनंस्वीघारःअग्निसंमा
 र्गःअंजलिंकरसांडतराघारःसप्तद्वहोतेनतिष्ठतएदेद्रायस्वाहेतिततोध्रुवासंमंज
 नंध्रुवायाश्चतुर्गहोताभ्यामुपविष्टस्येवान्नभागौअग्रयेस्वाहसोमायेस्वाहितेज
 तोहेहनमुपस्तीर्वययसोद्विस्वदानांअभिघारःततोमक्रोसासंतिदाभ्यांस्वयमाचरा
 मवसिंचजुहोतिइदमग्नेयेततःस्तुग्नेधानंयवित्रप्रतिपत्तिःअग्निसंमार्गःहेहनंजु
 क्कपयदिसत्वाभूहनंअभ्युसपीदिध्यजनंअत्मातंमःपरिधिप्रहोयःसंस्त्रवाहुतिर्विश्वे
 भ्योदेवेभ्यःस्वाहेतिदेशेस्तुग्नेधानंनस्फोडग्रहराभावनवेद्यालंभवेदयोअविमो

विशेषः

देवमाः
अ. १८
१४

१५

उ

कः आवेदेः सारणं ककमते समिष्यनु होति वाता यस्या हाब हि हो मोदि त्या यनभ से स्वा
हेति प्रणीता विमोकः अस्मा केनु समिष्य यजुषः सस्मयात्रादि कर्म पवगंति स्पं वाभावः
वोक्त्या यात कर्कमतेनु सस्मयात्रा निनयनादि वा ससातर्पणांतं भवति तत्र गार्हपत्ये
पस्थाना भावः ततो यथोतयेत्यवा ससा आहुति होमः समिषा धानं वो यस्थानं वेति यदा
त्वा सूर्वा दधि हो मा इति पक्षस्तदा प्राप्ति यावदुक्तमेव भवति न दर्श सूर्य मो सधर्माः ये
उदास्वाद्यत्र के के येनु दास्वादिना भिं येनु दास्वैः परिधाती त्याह्म्या संभा रनिव
पनांतमत्रावसरे कुर्वन्ति अन्येनु मयि गृह्णामीति जपात्प्राकत नूनयुज्यते येनु दा
स्वादीनामप्यर्थत्वात् संभा रेख नि निधान विधानाच्च अतोत्रे यव येनु दास्वादीत्येव
धास्वा तस्या मग्निं निधाति सुयस्मी सीति वषट्कारेणास यत्रा न्स्मां परितः येनु दास्वा
न्यदिधी न्यदिधी न्यदिधा यगलु लु सुगंधिते जन हस्मेस्तका स्वापमान राया उपरि
निधाय तस्य स्वयमा न् रायां सुयस्मे सि गह्मानिति भभ्यां सुयस्मी सि गह्मानिति दा
भ्यां निधाति तस्योक्तो बधुर्वषट्कारेणा यग्निं निधाति स्थापयति यजमान
श्च सीदत बौधदित्येवं अथेनं निधाति यद्वा रेणा तस्योपरि बंधुरिति तत्प्रातं निधा
ति बौधदिति वश्रुतत्वात् तस्य निधेय निधाना नंतरं तस्याग्ने निधे सादनस्तद्दो
हसौ च भवतः कुतः अग्रेरपि श्रुतौ यजुष्यतीनां मध्ये परिगणानात् तथा हि विक

रामः
१४

स्मविषयमात्रावाशमाहृष्यतेनेति निर्धीयतेताश्च त्रिंशदंशतंयं वमीधितिरे
 ति समिदाधानं अग्निनिधानानंतरमस्मिनतिप्रसीतेजो अर्धयुः समिदाधानं समि
 धामाधानं करोति कास्ताः समिध इत्यायेहायामाह शामीलवैकंककौ दुर्वयः प्रथमाशा
 मीलीशावाविकारः शामीलीशाम्पावूत्रिद्वाराजिति द्वितीयावैकंककीविकंक
 तद्वहो भूवाचतीयात्रुं दुर्वरीगुं दुर्वरहृजा तार्ह सविश्रुतिप्रत्युवं एतास्तिस्त्रः स
 मिधस्तार्ह सविश्रुतिप्रत्युचमादधाति सवैशमीमयी प्रथमामदधानितार्ह सविश्रु
 दिति अथवैकंतीमादधातितस्याठो बंभुर्विधेमते अर्थो दुर्वरीमादधातीति प्रत्यये
 दो अग्ने होदिहियुरेन इति विराजादधातीति चक्रतत्वात् ठुतमासकर्मका ठुतमान्
 तीयात्रुं दुर्वरीसमि-सकर्मका भवति कर्मकवती भवतीति श्रुतेः कर्मको दाहस्यो धो
 वेगस्तद्वती सकर्मका इति केचित् विशाखेन परे कर्मका यत्रेषु बहुश इति हरिस्वामि
 नः कर्मकाभावे इधि इत्याक्ता कर्मकाभावे इधि इत्याक्ता भावति धनीभूतं इधि इत्या
 इत्युच्यते यदि कर्मकवती न विंदे इधि इत्युच्यते इध्यादिति श्रुतत्वात् स्क्रवाहुती
 जुहोत्यग्ने तमद्येति यप्रत्युवं समिदाधानानंतरमर्धयुः स संस्कृत्याग्ने तमद्येति प्रत्युवं
 देस्क्रवाहुता जुहोति स्क्रवे तौ बदे आज्याहुती अतिप्रसीतेजो जुहोति सस्मिहृतिं च सस
 इति च तीयामाहुतिं स्क्रवास्मिहृतिं जुहोति ससते अग्ने समिध इति मंत्रेणास्मिंया

४

१२८

०८

०९

देवभाः
अ. १२
१५

कृ५

४

५५

सकृद्यदुतिः सस्मिदुतिरिति अथाहुतीर्जुहोति यथा यदिविष्णुना याययेत्तादृक् स्रुवेरास्र
र्वस्मिदुतिर्वोन्नरामते तमद्येति अथ वैश्वकर्माणां जुहोतीति प्रसूतयित्तं जुहोतीति अथ स
स्मिदुतिर्जुहोतीति प्रसूतयसद्यते अने समिध इति वक्रत्वात् इह मानयेद् इह विश्वकर्माणो
इमं जनय इति क्रमेणाति स एवमाहुतीनां त्यागाः अस्याहुतिश्च अनेः परितस्तदांभवति
समिदाधानं त्रुयक्तेतदेवानततः क्षयगिति तिष्ठ समिधः सर्वत्र यत्र कुत्र वि-समिदाधा
नं मध्यमं ध्यानि मध्ये अनेर्मध्ये प्रदेशोति यन्मूर्द्धभूतः स समिध आदधाति न के
वलमात्रा किं तु सर्वत्र यत्र कुर्वीत वि-समिदाधानं आहुतिमात्रे समिधे नीनां प्रसावे इ
धमप्रदेयादौ सर्वत्र समिदाधानं ति यन्नेव कुर्यात् इधमकाद्यामपि समिध एवा इ
ह सां समिधमात्रा याय समिधमभ्यादधातीति तत्रापि समिध एव प्रयोगस्य श्रुतेः
नेच दर्शनात् तिष्ठ समिधा आदधात्यस्थी गिति श्रुतत्वात् सद्य विषयमप्येतदत्रैव
श्रवणादत्र सत्रितं अनेवाहुतीरुपविष्य सर्वत्रे तनुवर्ततो अनेषु समित्प्रांतेषु स
र्वत्र मध्ये समिधमाधाय तस्याः परित आहुतीर्जुहोत्युपविश्य आसीन आहुतीर्जुहो
ति मार्हः सानिवा आहुतय आसत इवै मार्हः सामंतरा समिधो भवंति बाह्या आहुत
यो रंत राशिः स्यान्निवाह्यानि मार्हः सानीति श्रुतत्वात् अतएव सर्वस्मिन्ने मध्ये इम
नि मध्या इति व्याख्यातं अतश्च यत्कैश्चिद्वाख्यातं समिदाधानं वग्राह्याहृत्योमे

रामः
१५

ध्यइति ननयत किं सिद्धिर्हेयं। वचनाच्च समिधनुष्यपि रूयते यद्यो पदी सामभिर्जु
 होति प्रास्य समिधे च नुर्गृहीते नभिर्जुहोतीत्याहौ अत्र यंच म्याः स सर्वोयस्थानं स
 र्वोयधानात् यंच म्याः श्रितेः स सर्वोयस्थानमत्रास्मिन् वसरे कर्त्तव्यं कृतः सर्वोयधाना
 त् अग्नेरपि यजुष्मतीत्वात्तदुयधाना नंतरं यच म्यः स संत्वादिभ्यः प्रियायः धिष्मन्वावि
 त्वेति मासंयोगात्तवाशब्दे च धारणो धिष्मोऽश्रित्वैव यंच म्याः स सर्वोयस्थानं कर्त्तव्यं नततः
 प्राक्कृतः धिष्मो यकानामुत्र मासंयोगात् यंच मी संबंधात् न घणागार्हपत्यलोकं एताः
 प्रथमायां धिष्मिया न समाया मिति अतो धिष्मैः स पदितेषु यंच मी सकलोपहिता भवति न
 ततः प्राक् अतो धिष्मोऽश्रित्वैव स सर्वोयस्थानं कार्यमिति सिद्धांतः अभिमर्शो हि संवस
 तोसीति उपस्थानो नंतरं संवसरो सिपरिवसरोसीति मंत्रेणा वित्यपग्नेमिच्छन् नभि
 म् शोदधुर्गुः अथ तः समेचनप्रसारणस्यैवेति प्रत्यक्षं संवसरो सिपरिवसति मंत्रेणाग्ने
 रभिर्मर्शनप्रवणात्ततस्मादेतमेतेनाभ्येवमशोदिति एतद् अभिमर्शने धिष्मोऽश्रित्वा सप्त
 चेपि स्थानं सत्वात्तदनंतरं कार्यमिति संप्रदायः ततोतिरिक्ते यकाभित्योक्तेरेतत्प्राप्तुदेश
 शादि एवं यथावदिति संवसरोसीत्यस्य मंत्रस्य मध्ये स्तुयस्मविहीति पाठितमस्ति तेन
 तत्पदं स्तुयस्मविति पक्ष एव प्रयोज्योऽशोराविशदियहेत्रुयथावदिति शोराविहसितया
 देवतयेतिरथ चक्रविहसि कंकविहसि प्रनुगविहसि उभयतः प्रनुगविहसि समुद्यु

देवभाः
अ. १२
१६

शेषचिदसीमेवंचित्यनतिशमेतापुयोपचिदसिकंकचिदसिप्रतुगचिदसिउभयतःप्र
 उमित्यर्थः वैश्वानरमादृतान्निर्वयति यथोक्ततोक्षर्युर्थयोक्तं वैश्वानरमादृतान्निर्व
 यति यथोक्तमिति याथावास्तवोक्तं तथेत्यर्थः तेन वैश्वानरो द्वादशकपाल एकः पुरो
 ऽशः मादृतः सप्तकपालः सप्तपुरोऽशः भवति तस्य सिध्यति प्रसूतो हि श्रूयते अथा
 नो वैश्वानरं जुहोतीति प्रज्ञप्त्य द्वादशकपाला इति मादृतान् प्रसृत्य तेन सप्तकपाला भवं
 तीति तथाऽअथ मादृतां जुहोतीति प्रसृत्यैक एक भवत्येकमिव हि शिरः स सेतरे सप्तक
 पाला इति वैश्वानरो देवता यस्या पुरोऽशः स वैश्वानरः स्थोतीति होमस्योत्पत्तिर्वाक्यं
 एष च जुहोति सह चरितत्वाद्विहोमो बचनात्तु याज्या पुरोनुवाक्ये लप्स्यते अमेनुव्य
 क्रवोदितत्वात् जुहोते अन्निर्वयति वदनुवादन्याद्वै यो नोरेतः सिध्यते ता राजायत
 निवरीतरीया वैश्वानरत्वा बचनात् पुरोनुवाक्यादि मत्वा च पागमेव मयं ते न स्पृश
 सस्मि मासः स्फोरत्वा इनुवाक्यादि प्राप्तेवानुद्यते अयरेत्वा दुर्धर्मयदिसंख्या र्थमेत्या
 तद्धि धायत इति तदुभयमप्ययुक्तं श्रुत होमपरित्यागेनाश्रुतयागपरिकल्पनात्तन्वा
 अनिर्वयत्यालमत इत्यदियगिकल्पकतदुभयाप्रसिद्धः शब्दोस्ति अतो हेमस्यैव सतो
 चावनिताः पुरोनुवाक्या इत्युक्तं तथा च शांखायनः यावदुक्तमेवाह वैश्वानराय
 नुब्रूहीत्युक्तः पुरोनुवाक्या मन्त्रायामायायजतीति प्रयाजानुयाजान्वायदिहाप्येत

राम
१६

मारुतौ ॥ वैश्वानरं पुरोडाशं मध्ये धिप्रित्पदक्षिणे नरैः प्रथमैः तृतीयैः चार्त्तव्यं ॥ यश्चात्र संसृष्टतरो,
द्वितीयो मारुतौ सप्तकपालौ पुरोडाशवधि

६

यत्रु सर्वयज्ञोद्भवः अयं यज्ञो हरिस्वामि संमते यान्त्रिकश्च यथोक्तग्रहणाद्वैश्वानरो
यजति मारुता जुहोत यदतिकर्तुः संप्रशयकारश्चा वैश्वानरमधिप्रित्पदक्षिणे नरैः
येन अतश्च कपालौ यथानमेव प्रमथममनेन क्रमेण कर्त्तव्यं यश्चात्र संसृष्टतरो तयो
द्विजिह्वोत्तरयोः प्रथमद्वितीययोः यश्चात्तृतीयचतुर्थौ मारुतावधिप्रयति तौ वसंसृष्ट
तरो प्रथमावये ह्यसंनिहितनरो यस्परं भवत इत्यर्थः एवमयरो अयरो यंचमथ द्वौ मा
रुतावेवमिति तृतीयचतुर्थयोः यश्चादधिप्रयति द्वितीयावये ह्यपरस्परं संतषतरो
संनिहितनरो भवत इत्यर्थः यश्चादरूपो नूत्यं अरूपे अन्त्यो वक्तव्यः यानीयो मंत्रो
यस्यासावरत्वे नूत्यः नुग्रश्चाभीमश्चेत्ययं मंत्रो नियतमरत्वे एव पश्यते त-संबंधात्
समो मारुता पुरोडाशोपरत्वे नूत्य इत्युच्यते तमरत्वे नूत्यं सप्तमं पुरोडाशं वैश्वानर
स्यार्ज्येन सर्वेषां मारुतानां यश्चादधिप्रयेरन्यथा त्रिकोरा संमद्यते अवरोक्त
मुत्तरं हविधित्पस्यापवाशे यंचवनात् होमासादनयोश्चा हो मारुतानां होमे अस्मि
दनेवायमेव देवदेशविधिर्भवति स्वशाखायां होममात्रे अयं बुकारः श्रूयते अधि
अथरासादनयोस्तत्तन्त्रकारेण शाखां तदादुक्तः तथा च शतयथोतद्यौ प्रथमो
मारुतौ जुहोतीति प्रत्तये मौतौ प्राणौ तौ मध्ये वैश्वानरस्परं जुहोति अथ यौ द्वितीयावि
मौ तौ तौ समंतिकतरं जुहोति अथ यौ तृतीयविमौ तौ समंतिकतरं जुहोतीति वाजोरत्वे

देवभाः
अ. १२
६०

नृव्यरुनित्यश्रुतत्वात् प्रथमोक्तस्यैतौ द्वितीयोच्यतेः प्रातोऽरतीयो नासिका प्रातोः।
सप्तमो वाक्यप्राशस्त्येऽपि अनर्थे वरीत्या व्यवस्थिताः संतितया निर्द्वैत एव भवति मि
रुक्तुं द्वैर्दर्मकः निरुक्तमिव हि शिरः शिर एव वैश्वानर इति तस्य शिरः संस्तवान् अनिरु
क्तावृत्तरेडुयां शुद्धमांसाः अनिरुक्ता इव हि प्राणाः तथातिर्यन्ने तं जुहोतीति आसीन
इतरानिति वश्रयते। होमेऽप्रयं प्रकारः श्रुतवेद्यामासायां दनमप्यनेनैव प्राकारेण क
र्त्तव्यं तु दास्यस्थापनमपि स्पमानमायात् पुष्टादयान् क्रुशानास्तीर्य हवनीयसहि
ता न्यातत्रासादनं पुष्टादयान् क्रुशानास्तीर्य पुष्टस्य परदेशं वेदित्वेन परिकल्प्यात्
त्रुर्गहिस्तरां तदुयलहितान् वननादि संस्कारां स्तरायायं तद्वत्त्वात् तत्र वैश्वान
रादीनामासादनं कर्त्तव्यं अथवा आहवनीयासहिता न् क्रुशानास्तीर्य स्वायमा
रुस्मायां स्थापितसाहवनीयाग्नेः समीप एव च यनस्योपर्येव वेदिं परिकल्प्य तत्रा
नर्थवसा स्तरां ता संस्कारान् सत्त्वात् तत्र वैश्वानरादिनामासादनं कर्त्तव्यं प्र
सत्तिः प्राप्ते मेव क्रुशास्तरां देशविकल्पविधानाद्यपुनरुच्यते। संमर्शनां ता
नां वेदि संस्काराणां प्रागेव नीहृतत्वात् तत्र शतद्रव्यादिषु खननादयः संस्काराः
कर्त्तव्याः तत्राहवनीयासहितान्वेजियद्देस्वननान्माजुनपाराणोखनेजनाना
मभावाः इष्टकविते स्थले स्वननादेरसंभवात् आहवनीयासहितान्वेज्यवधारणो

७

रामः
१०

कृ

निकर्काचार्यः अग्नीषोमीयसवनादीवपिहविरासादनेइहमेववैकल्पिकं न द्वा
 यं सामानम्यायाता वैश्वानरोराप्रचर्यसर्वरुतेनरुस्तेनमाहता नुहोत्युपविश्य रु
 वैश्वानरोरावैश्वानरोरृथुं त्वं श्रुक् ज्योतिरिति प्रतिमंत्रंततोवैश्वनरोरापुरोडाश
 नसर्वरुतेनसर्वप्रचर्ययजति धर्मेरायागमनुष्यायततनुपविश्याहवनीयमग्निम
 ध्येहृवींतेषुदेशेषुहस्तेनैवमाहतापुरोडाशसर्वरुतानुहोतिश्रुक्ज्योतिरिति
 प्रतिमंत्रंरुक्केनमंत्रेणैकैकंपुरोडाशंनुहोतीत्यर्थः सजुहोतिश्रुक्ज्योतिश्चेति
 श्रवणात् अथवावैश्वानरपुरोडाशस्योपर्येवसप्तापिमाहतानुरुयात् किंरुत्वा
 वैश्वानरपुरोडाशस्योरेवेति संशयंस्वांनुवैश्वानरंस्वांनुविस्तीर्त्स्य अतिविपुले ८
 तत्वाप्रतश्चायं विकल्पः माहतानामाहवनीयमध्ये होमोवैश्वानरपुरोडाशस्योपरि
 वेति स्वशायोस्वांनुवैश्वानरस्योपर्येव होमः श्रुतः तोमध्येवैश्वानरस्यनुहोती
 त्यादौ अस्मिन्नेषु प्रथमकालेव वैश्वानरोतिविस्तीर्त्स्य प्रथमीयः इहानीमसं
 भवात् वैश्वानरंरुत्येतावतासिद्धेयदेवैश्वनरोराप्रचर्यश्रुक्तजुहोतिचोदना
 योदितस्याथाश्रुतप्रमाश्रुततिष्ठेयमया म्यापुरोनुवाक्यावसदावतः प्रवरहास्य
 प्राप्तर्यः प्राप्तर्योपवेशनेमाहतानामुपविश्येतिवचनंवैश्वानरोतिष्ठन्तिज्ञा
 पनार्थः तथाचश्रुतेतिष्ठन्नेतंनुहोतीतिप्रतत्यतंवाहतेपुरोनुवाक्यवतंयाज्य

६

देवभाः
अः १३
१३

वृ
६

18

न

वंतं वषट्ते स्म वा हु होति हस्ते नैवेतरानासीनः स्वाहाकारेणोति श्रुतत्वात् न त्रैवेद्या
 नरो निर्गुणा इति श्री अनेंतयाज्ञिकः सगुणा इति कर्मास्थः तथा च मानवस्तु त्रे अग्ने
 ये वैश्वानराय द्वादश कपालं निर्वपे ४ सुवं जुह्वे च संम ॥ ज्याभुदाह इति वैश्वानरायं
 सप्त सर्वमवधति ॥ आश्रयस्या न्वा सिध्यति रभिघोर्योयांश्च अग्ने ये वैश्वानरायानु
 बुलीत्यनुवाचयति ॥ आश्रयानि वैश्वानरायं जेतियेष्यति ॥ **यानोस्तस्मीमु**
 वषट्ते मध्ये यासीना जुहोति काठकैः अग्ने ये वैश्वानराय द्वादश कपालं निर्वपति त
 मनुमाहतां संस्रकया लोस्तस्मीमु यचरितांस्त ल्ये वैश्वानराय द्वादश कपालं निर्वपति त
 हुत्वा तमभितो माहतायासीना सर्वहुतो यचारं जुहोतीति ॥ अतो अग्ने वैश्वानराय से
 वं सगुणाय हा अयसां समूलनिवाभाति ॥ अत्र च यावदुक्तात्वाद्देव उरग्ने देव इत्यादि
 वसां न भवति विमुखेनारत्येह्यं अरत्येन न्यं सप्तमं माह तं पुरो प्रशं विमुखेन विमु
 खं संस्रकेनो गश्च भीमश्चेति मंत्रेण जुहोति तथा चोक्तं सर्वानुक्रमणं नृपश्यामाह तो
 गायत्री विमुखाख्यो मंत्रो गौ विनिमुक्त इति ॥ अथवा प्रकरणा सप्तमधीनस्यापि ।
 लिंगाद्वा कथमाह तहोम विनियोगः सोऽत्येह्यो भवतीत्यननवाक्येन सप्तमस्यै
 तन्मंत्रं संबधो विधीयते इह देविरिति जयति कर्मायवर्गं धृष्टु रिति देवीरित्यमुत्र
 जपति शाखां तस्य इमं स्तनमिति वाचयति वा इमं स्तनमित्येतमध्याय समाप्ति

धा

रु

रामः
११

ते

६

त

पर्यमेत्रंगसोवाचयतिवायजमानेअथवाधुर्युरेवजयतिबच्चशास्वांतरादिकत्योजय
 तिवाचाचयतिवेतिअत्रायंयसार्थक्रमःनाग्न्यत्वाधानंचत्रुरासनंअतिप्रसीतंदक्षिणे
 नवस्रयजमानयोदयवेशनंप्रसीताग्रायनंअतिप्रसीतस्यैवपरिस्तरांयात्रासा
 दनंशर्षाग्निहोत्रहवशीस्यकयालान्येकवधिःशम्पातस्त्राजिनंजुलस्वतमुसलंद
 षट्पुपलंयात्रीधान्यंयवित्रार्थोधृषिःसंयवनोदकंस्थालीआज्यंचवेदश्चइध्याद्वयं।
 वह्निःस्त्रवोजुरुःउपभृध्रुवानश्रुतावाहनंअथोपाअःयोक्त्रंसनकुशाःपरिधयः
 योठंकुशास्तीर्मेकर्ममतेसस्मिपात्रंकर्मायवर्गावतिततःस्योपहितयात्रीकरणा
 दिहविरालेभनांतंवेष्टानराद्यधानंचर्यमुष्टीकानांतूस्त्रीमदरादिकलीकरां
 तंकयालोपधानेमध्येवेष्टानरस्यास्यइशकयालोपधानंदक्षिरानःप्रथमामासूत
 स्यसस्रमस्येतिपिषसादिसंयवनांतंकयालोपधानवदधिअयरांयहेवेष्टान
 रस्यसथुतरकरांसहाज्यपर्णाग्निकरांअयरांअलंभःश्रुताभियासनंआस्थो
 दकनिनयनंततःपुष्टस्ययश्वाहाहवनीयस्याववीदिकत्यनादिपुष्टाहर्षरावेदिस्वन
 नादिआहवनीयमपरेरावेदुभरपरिग्रहहितात्रस्वननानुमार्जनयाशिप्रहातनाम
 भावःप्रोक्षरापासादनंस्फोदक्युहाहनयापोहवनेजनंअपरेराप्रसीतानांस्फोधम
 वह्निषांसादनंस्तवजुःपभृध्रुवापुरोडाशयात्रीरांयमेरासंमार्गःसंमार्जनायासनं

उ

त

न

५३

क

ह

देवभाः
अ. १४
१५

19

लंभः

यत्नीसंनहनाद्यं न्यतरावेत्तरांतां कृवायामेवचतुर्ग हीतग्रहणं इध्मावेदिबर्हिवां
 प्रोत्तरांस्तलावसेकः बर्हिर्विस्त्रं सनं कर्त्ता समर्पणं सनहनविस्त्रं सनादि-अर्थवन्दामेस्त
 एतं समित्प्रस्ताराशनं। आह्वनीयकल्पनं। नोत्सुकोद्गहनं परिधिपरिधानं। स्पश्य
 नुपस्सश्यपेराधानादिधृत्वासादनं तंशतंरुद्रियवत्ततः पुरोडाशानां विभस्मीक
 रणादिक्रमेणोदासनं। प्राणक्तक्रमेणस्थायनं। प्राणादानादिकयालोदासनं। आ
 ज्याख्यात्या-आसादनं प्रथमं मध्ये वैश्वानरमासाघदक्षिणोत्तरो मध्मत्तोचपश्चाच्च
 संस्तवतरोऽवमपरापरोपश्चादरराणे नूत्यामिति क्रमेणासादनं। सर्वालंभः आत्म
 नं ~~लंभः~~ लंभः होन्वदहनस्थायनं। एहि होतरेति प्रेषः आह्वनीयोपवाजनं सर्वा
 द्याहः अग्निसंमार्गः निद्रवः सकृद्गृहीतेन तिष्ठत एवोत्तराधार इन्द्राय स्वाहेति ध्रुवा
 समंजनं नप्रयजाः उपविष्टसैवाज्यभागे अग्नये स्वाहा सोमाय स्वहेति। ततोऽग्नये वै
 श्वनराय नुब्रूहीतु न्युत्कासं वैश्वानरमवधायदिरभिघार्योक्त्वा याति क्रम्या अग्न्या
 म्नि वैश्वानरं यजेत् न्युत्कावयदुते मध्ये जुहोति इदं मग्नये वैश्वानरायानिर्गुरोऽग्नि
 इति किंचित्। ततः स्कृवोनि ~~यस्ये~~ यस्ये सत्वावोपविश्य हस्तेन मादृता नुहोति शु
 क्रज्योतिश्चेति प्रथमं वैश्वानरादक्षिरां स्वाहा कारेराहोमः सर्वेषां इदं शुक्रज्योति
 वेवित्रज्योतिषेति सत्यज्योतिषे ज्योतिष्यते शुक्राय हुतयेत्यं हसेवा १ इह दृष्टे

रामः
१५

॥

तिद्धितीयैवैश्वनरस्योत्तरतो जुहोति। इहमीदृशेन्यादृशेसदृशेप्रतिसदृशेतिताय
 सभारसेव २ सतश्चेतिरतीयेदृशिरामादृतस्यापश्चात्सकृद्वृत्तिरामतायसत्यायधु
 वायधस्ताणायधर्त्रविधर्त्रविधारयायव ३ सतजिज्ञेतिद्धितीया-मादृतादपरं संतु
 षं चतुर्थं जुहोति इहमतजिज्ञेसत्यजिज्ञेसेनजिज्ञेस्तुषेतायांतिमित्रायदूरे-अमित्रा।
 यगतायव ४ इहतासदिति-रतीयादपरं संतुषतरेव चमं जुहोति। इहमीदृशेभ्याएता
 इहोभ्यः सदृशेभ्यः प्रतिसदृशेभ्योमितेभ्यः संमितेभ्यः सभरोभ्योमरुभ्यश्च ५ स्वतयां
 श्वेतिचतुर्थश्चस्यपश्च-संतुषतरेव चं जुहोति इहं स्वतवसेप्रघासिनेसांतपनाय
 गृहमेधिनेऽग्निनेशाकिनेवुजिषितोच ६ ततनुग्रश्चभीमश्चेतिविमुखसंज्ञकेस
 राममादृतमरुतेनकचसंज्ञाकसेवचंयश्चाजुहोति इहमुग्रायभीमायधांतायधु
 नयेसासदृशेभिषुनेविहिषायवेति-अथवायैश्वानरस्योपेर्यवोक्तप्रकारेसौवसर्व
 मादृतहोमः तत्रप्रथमोमादृतोवैश्वनरस्यमध्येमादृतः पश्चात्तजिज्ञेसर्वे। ततः क
 यवित्रप्रतियज्ञिः अग्निसंमार्जः कूरुहं। अभ्यु-स्याजुह्यापरिध्याजनं-आत्मातं
 भउदकालंभः परिधिप्रक्षेपः ततः यविश्वेभ्योदेवेभ्यः स्वाहेतिसंस्त्रवादुतिः धुरिनि
 धानांवेद्यातंभः विदयोऽविमोकः-आवेदेः स्तरां कर्कमतेवातायस्वाहेतिथौव
 स्यसेमिषयजुहेमिः दिव्यायनभसेस्वाहेतिबर्हिहमिः प्रसीताविमोकः-सहस्रभा

गः सामिष्य यजुषः सस्मियात्रादि कर्मयवर्गा तस्यवाभासेवः उक्तन्यायात् कर्ममतेषु
 सस्मियात्रनिनयनादिवस्मात्तत्पर्यसांतेभवति तत्रागार्यस्योः यस्मान्नाभावः य
 चेतमेत्यवस्मराः समिदाधमं वा होमोवा उयस्था नवेति तनइंइंदेवीदिति जयोई
 योः ततइमंस्त नमिस्तुत अरभ्यमधुमेतममिमिमिन्यंतस्पा जपोवावावनवेतिवे
 श्वानरस्ययजतित्वयहेयन्मास्तानां वैश्वानरस्यवसाधारसां कर्मतन्मंत्रवतय
 याश्रुपाणिहोत्रवसपोरादनादिसादनानां पवित्रध्वेनादियात्रयो हरां तंवकंडनं
 पेवसांपर्याजिकहरांच मंत्रवदैश्वानरस्यग्रहसापो हरां तंभनाधिश्रयसाप्रयन
 त्तिरभिमर्शनश्रयसाभेवासनप्रासादनासादना तंभनादिसत सर्वमास्तानां वस्मी
 वैश्वानरस्ययवदुक्ततेनक्रुक्रुयहननस्योदय्यराधया ज्यभागादितुंस्मी जुहोति
 धर्मसौवास्वमुभयसाधारसां मंत्रेणां वैश्वानरस्ययदसाधारसां तपंचगृहीदपि
 मंत्रेणामास्तानां यदसाधारसां तत्तत्कीमिति पूर्वपात्रादिश्रयवर्गा तंतंस्मीमेव
 ४ वसौर्धरां जुहोत्यो दुर्बयापंचगृहीतं सततं यजमानो राते नृत्वे जिप्राप्तो
 वाजश्रमइत्यथानुवाकेन ततो यजमानः सस्मी हुतिवहा ज्येष्ठेस्तस्य अर्थपरि
 मत्तायामरुमो दुर्बयास्तवार्यचगृहीते मरुता वेरापंचचगृहीतमाज्यं
 राते नृत्त्यपुटोऽसिधिकरराभूते तस्योपरि संततमविष्टि न्नाधारं यथाभवत्यो

देवभाः
 २०

20

राम
 २०

५

देवीभाः
अ. १८
२९

21

श्रमदत्तादिपञ्चप्रतिपद्यते यजमानः इति मे जाते न कर्मदिः संनिपातो मा भूतिव्यव
 नां एतद्यजुरिपञ्चसंघात एक धारा संबंधाय जुरितुं के परमार्थतस्तु शतदृष्टियव
 रुमेवैतानियज्जर्ह विवरुवस्ववहो मा संतेने न क्रियंते तथा वाहवधि श्रुहवैत्र
 शिचशतान्येषावसो ह्यराथषडपयं वत्रिंशदिति तथा एतस्यास्वावसोर्दश
 यैषानिनवप्रथमानियज्जर्ह धीत्यादिवावार्जय स्वाहेत्यादौ स्वाहाकारं तपासादसं
 दिग्धो मेजमे होमभेदश्च अत्र चत्वारिंशतान्येकाधिका नियज्जर्ह विसंतापुसं
 यजुर्भ हानुसारेण च होमाः प्रापिता भवन्त एव इत्येतेषु सृष्ट्याः होमभेदश्च संतताया
 मपि धारायां इत्यभेदाः अपि तावन्त एव संतत्याः कथं पुनर्याजश्च मइत्येतेषु सृष्ट्यनु
 वाकेषु चत्वारिंशतान्येकाधिका नियज्जुषां भवन्ति उच्यन्ते एकोनविंशतिषु ताव
 त्काण्डिकास्तु त्रयोदश त्रयोदश यजं विपद्यंते इदं च मइदं च मइत्येवमात्मका निहाद
 शायजेन कल्पतामिमे तस्य त्रयोदशं मेध्यं च मइत्यस्यां च नृदशस्तु कामेषु कल्प
 पति तेनास्यां पंचदश यज्जर्ह विभावंति वस्तुधर्मेषु च वाहु मइत्येतयोर्दश स्वयास्तु
 कल्पयति वृत्तं च मे अविश्या मइत्येतयोस्तु दशस्तु कल्पयति अत्र हि अहोरात्रेर्वशा
 वेष्टुहृदयंतरे इत्येतैः षड्भिः कामैरिह दश कामा भवन्ति अग्निश्च मेघ मश्च मइति म
 न्यस्यां त्रयोदशस्तु कल्पयति एकां च मइत्यास्यां च त्रिंशत् स च तस्य च मे मस्यां त्रु

राम
२९

च

उ

श

द

न

द्वविंशतिषु वाजाय स्वाहेत्यास्यावेत्तु ईशयज्ञं रं वि आयुर्वहेनेत्यस्यां वेचदश इति हरि
स्वामिनः मदभिमतनु अग्निश्चमेघमश्मदित्यत्र दशयज्ञं वि अंगुलयः शकरोदि
शश्चमदित्येतावदेकं यजुः अत्र त्रयकाम वृत्तं चमदित्यस्यां कामा दश संति यज्ञं वि त्रयदे
व अहोरात्रे ईर्वक्षीवे वृहद्वृत्तं तरेचमत्येतावदेकमेव यजुः अस्मिन्वक्षामाः आयुर्ष
ज्ञानेत्यत्र एकविंशतिर्यज्ञं वि तत्र दशकल्पं तामंतानि सोमश्चोमश्चोत्याहीनिषद
स्वार्देवा इत्याद्येको अमृता अमृता मेत्येकं वेदस्वार्हेत्येकं एवमेतानि सर्वाणि शिवा
दिंशतान्येकाधिकानि भवन्ति ततश्च त्यागा अपियजमानेन सर्वं एतावत् सत्याः कार्याः प्र
थमं इदमग्नय इति त्रीणि राक्षानि दासस्यधिकानि ततो नामग्राहं इदं वाजायेत्याद्य
स्त्रयोदश वाजाय स्वाहेति मंत्राणां ततः पुनरिदमग्नय इत्येव षोडशेति समानदेवत
त्यास दश वाजाय स्यव तंत्रे होवत्यागो भवति वाजाय स्वाहेत्याहीनां त्रयथकूपयकू
त्तेनाभत्वात् वाजाय स्वाहा प्रसवाय स्वाहितिनामा न्यस्येता निनामग्राहं मैवैनमेतस्या
राति त्रयोदशे तानि नामानि भवन्तीति श्रवणात् तदिव तां तु सर्वत्राग्निरेव स्वात्मकश्च
प्रातोवसोर्द्धां जुहोत्यत्रैव सर्वं अग्निः संस्कृतः शबोत्रवसुस्तस्मै देवा एतांधारां प्राग
क्षस्तयैनमग्नीरा न्तिति श्रुतत्वात् तथानयैवास्माय अयमेतांधारां कृतितयै
नंप्राणातीति च अत्र काठक सूत्रे विशेषः प्रभूतमाज्यमुत्सृतं समुद्रा इमिरेमनुवा

च

देवभाः
२२

२२
कु

न्तः

रामः
२२

केनतन्महत्यास्तुत्यासिष्यवसोर्द्धरांयेजुहोति संततं स्तुवं संयां यजमानो जयति वा
जश्वामेषु संवश्वमइति षडनुवाकानिति । मानवे वा वसोर्द्धरां ये स्तुचमोर्द्धरां मर
तां सनादंशं कारयेद्यथावे श्वानरीधाराप्रतिष्ठाप्यति तथा वस्थापयेत् । सोर्द्धरा
हादशानि गृहीत्वा न्वाहये यजमाने वा वयन्वा जश्वामेषु संवश्वमइति षडनुवाकानि पठेत् । यं
वभिरनुवाकेः संततं वसोर्द्धरां जेहोत्याद्युक्ता स्तोमश्वयजुश्चो नित्यया सन्मातं
ततः स्वाहाकारं कुर्यादिति अतश्चांत एव स्वाहाकारो युक्तः तत्रैव याथातथ वेद्यदि
ति भाष्यकारैस्तु प्रतिकल्पं स्वाहाकार इत्युक्तं तत्र किं भूलमिति त एव विदुः अत्र य
दि स्तरां समिदाधानं च भवति रुन्वास्तु क्प्रासनं वसोर्द्धरां दुत्वा यजमान एव तस्मि
न्मौस्तु क्प्रासनं करोति अत्र तार्थं स्तुचमनुप्राप्त्यति षडनुवाकानि सन्ते यद्विर्वा
गेरसदिति श्रुतत्वात् अग्नेये स्वहिति षडनुवाकानि जुहोति ततो ध्युराज्यं पुनः सं
स्तुत्याग्रये स्वाहा सोमाय स्वाहित्यादिभिः षडनुवाकैः षडनुवाकानि जुहोति यार्थानि ते
षां संता ॥ जुहोति अवचने तु सद्रुहीतार्थावासे दिव्युक्तत्वा जुहोति सद्रुहीतैः समि
त्यादि स्तराण्यर्कं च वाजप्रसवीयानि जुहोतीति शेषः अथानंतरमध्वर्युर्वाज
प्रसवीयानि जुहोति अथान्तो वाजप्रसवीयं जुहोतीति वचनात् वाजप्रसवीयरा
जं जुहोतीति समानाधिकरण्याच्च द्वाहमानराहेमसमुदयनामधेये तत्रेति कर्त्तव्यता

दो १

सु १

माह वयावसंभृत्य च मसव वेरा वाजयेपिकानि वाजस्येममिन्पाजिकानि च वाज
स्यन्विति तत्र वयावसर्वोषधां ॐ दुंबरे च मसे संभृत्य तस्मा संभृता सर्वे विधान च म
सव स्तु वेरा च मसवदि त्थो दुंबरे रा च वत्रु स्त्रा क्रिन्ना च त्रुः कोरा युक्ते रे रा स्तु वेरा वा
जस्येमं प्रसव इत्यादिभिः सप्तभिः सधति मंत्र सप्त वाजयेपिकानि वाजप्रसवीयानि
तस्मादेव संभृताने नैव स्तु वेरा जुहोति वयावदित्यग्निहोत्र वयनवदित्यर्थः तत्र यथा
ॐ दुंबो च मसे वत्रुः कोरा सर्वोषधमेकवर्जमावयस्य भोजनं तस्योष्ठा सादित्येतावत्प्र
भ्यते। अथातो वाजप्रसवायं जुहोतीति प्रतप्त्य सर्वे विधं भवति। तेषामेकमन्तमुद्धरे
तत्पनाश्रायाद्या च जीवमो दुंबरे रा स्तु वेरा तयोस्तुक्तो वंधुश्चा ॐ स्तु की भवत इति उः
तथा अथ वा एतन्पार्थानि तानि तानि राजस्तयस्या वाजप्रसवाजप्रसवीयं तद्यत्ता
नि जुहोति तद्वा ॐ स्तु येन स्तु यते यथा निवत्रुर्दशोत्तराशो ततो यानि सर्वा ॐ स्तु की भवत इति उः
निवाजप्रसवायं तद्यत्ता नि जुहोति तद्वा जयेन स्तु यते यथा यानि सप्तोत्तराशो तान्यग्ने
स्तद्यत्तानि जुहोति तद्वा ॐ स्तु येन स्तु यते इति तथा सर्वे राजस्तयस्य सर्वाशो जुहोत्यथ
वा जये यस्य अग्नेरुत्तमानि जुहोतीति अक्तेष्वा सर्वोषधं भवतीत्योद्देश्यमर्थः सर्वे च त
दोषधं वत्रुषधीनां गाम्पाह रण्यानां विकार इति सर्वोषधां तद्भवति वाजप्रसवायसा
धनमिति शेषः कुत एतत्तत्सर्वं सौ वै न मे तद्नेन प्रीता नीति वाक्य शेषे अन्नशब्दः

४६

देवमाः
अः १५
२३

27

श्रीनात्तेषामेकमन्नमुद्धरेदिति कुतस्तत्तत्सामं दुंबरेणावमसे जुहोति तत्र संभृत
 त्स सर्वाण्यौ दुंबरेणास्क्रवेणा जुहोतीत्यनुवर्तते चमसे संभृत्येति कुतस्तत्तत्सामं
 त्स्क्रवेणा तावद्भूयते न च स्क्रवेणां प्रयोजनं अतः परिशेषादाधारयो
 ग्यत्वा चमसस्याधिकरणात्वं तादृश एव स च तीयानिर्दिष्टो मसाधनापेक्षयोत्तरं
 गस्या संभवात् ननु चैवं वाजप्रसवीयां तर्जतत्वात् सार्था मयि सर्वौषधे नो दुंबरेणावक्र
 वरा होतव्यानि नैव शेषः सामान्येन सर्वौषधमुपम्य संतुं दुंबरौ च स्क्रवचमसौ ता
 मवक्रवेषु आग्नेिकवाजये पि केषु विज्ञास्यंते पार्थेषु तु नामधेयेनाज्यं हविः स्क्र
 वश्चाग्नेयस्य स्त्रीवयासातदिरोधान्नेतानि गृहीष्यंति अतएव त्रकारेणावय
 गेव पार्थांस्तु स्त्रायश्चा वाजप्रसवीयांस्तु क्तानि वाजप्रसवीया नीत्येतत्कर्म समु
 दायस्यस्य नामधेयसमूहे तानि वाजयेधिकानि आग्नेिका मयि सप्तैवा अस्यां वि
 तायः प्रयोजनं अन्तरविनाशे तस्यैवाहृतिः न सर्वेषामिति तत्र सर्वौषधं वत्रुर्द
 शानामपि साधारणं हविः वाजये पिषु रूनामधेया दप्ययसी अधिकान्त्रयुक्ते
 मो दुंबरे यात्रेय आसि मयय द्युस स दशा न्नाम्यावयतीति अतश्च तद्देववाज
 वेपि त्वर्कं सप्तसर्वौषधवत्रुर्मुक्षीकानि प्रत्येकं वदार्गायाकरापूर्वाकाः सप्त
 होराः नुदकं चाग्नेिकार्थं वसससर्वौषधवत्रुर्मुक्षीकान्येव अतो त्रासंकार्थं

रामः
२३

मेकस्मिन्नेवमहत्तुद्वरेवमसेसंयुतपिद्यादिनामयीहं न्यायकस्मिन्नेवाज
 पेयिकार्यमप्ययसीसर्वोवधं वपुहिप्यते। अथरस्मिन्नाग्निकार्यकेवलं सर्वोवधमे
 वेति अथवाजप्रसवीयस्ययद्यर्थं क्रमेति स्यते। सर्वतृप्ती। शाखाछेदनं प्रपुराकरां
 परिवसनं नोयवेधः पवित्रबंधनं सप्तानां षड्गतां नामयाकरां च रासनं वस्त्रयज्ञ
 मानयोहपवेशनं वस्त्रास्तूष्णीमासनसंस्कारः प्रणीताप्रणयनं आरवनीयस्यैव
 परिस्तरां यात्रासादनं शूर्पानि होत्रहवर्गोऽस्मिन् शम्पाद्वदुयलोपात्रीकस
 र्जितानिगाम्यारामानि सर्वधामानियवित्रार्थः प्राज्यस्थाली आज्यं च उदकस्थाली
 उदकं च वेदश्चादोहनचत्रुषयानि सप्तदधधये हिंश्च स्तुवो जुहोतु यभद्रुवां
 दुंबरश्चमसश्च चुरश्चः ॐ दुंबरः स्तुवश्चाच चुरश्चमुद्धर एव यो ॐ नकुशाः परिध
 यः कर्कसते र्स्मयात्रं कर्मायवर्गवेति। नाज्येषां ततः सपोयहितमात्रीकरादिच
 त्रुद्देशवत्रुर्मुषिकानि गृह्यन्ते। शेषाभिर्मर्शनायसेचरे निधानां तं कुकुराहननं त्रु
 षधानां यात्रामोप्याभिमेत्ररां। आज्यनिर्वाणानंतरं मुदकस्थाल्यामुदकस्य नि
 र्वाणवेदबंधः उपस्तुषादिपरिहृतानां ततः सप्तहोताः ॐ वधानामवेत्तरां आज्यो
 दको योरधिअयरांतयोरेव पर्य। निकरां होतानां अपरां स्थलेवेदिं परिकल्प्य त
 रपरिग्रहः। एव नानुमार्जनयोरभावः प्रोक्षणायासादनं स्मोदक्यहारः नपा

तृ५

य८

य९

हे.भा.
आ. १८
२४

हृ ५

२५

क

रणोरवने जनां पत्नी संन ~~ना~~ नाघम्यते तृणां तं आ ज्ञानंतरमुदकस्योदामनय ~~वे~~
 तत्रा वेद्यामासादनोत्पन्ननावे तृणां ~~नि~~ धुवायामेववत्रुर्ग ही तग्रहसं दूधवे
 दिवर्हिः यो सृणादिस्तरणां तं समित्य स्तरा हनं आहवनीयकल्पनं नो लुकोदू
 नं परिधिपरिधानं ~~स्थ~~ श्या ~~उ~~ स्थ श्ययोराधानं आहवनीये तृणां आहवत्यविधितो
 स्तरणां प्रस्तरस्तरणां जु ~~मा~~ साद्यौ दुं बरस्पृक्कवस्यार्द्धि नं प्रस्तरएव तत ~~मु~~
 तोधुवायाश्चा शालायां गत्व स्वमसमुपस्तीर्य यमसो न साभिघारः हो ह्यभा मुद्वा
 सनं त्रैदुंबरे पात्रे मध्ये पिष्टाद्युपायेन तिर्पणं तं तत्वा एकस्मिन् यममे भागे तु एकस्मा
 ल्युदकस्य सिकः तत्रै स सानां मासेकः ३ वधानि विभज्या ह्रीनां दुग्धमध्ये अवाप्य
 ह्रीनामपरस्मिन्नागे केवलानां एकमन्तं वर्जयित्वा तस्य याव जीवमभोजनसंक
 ल्प इहमन्नमभोजनं संकल्पमहं याव जीवं न भोक्ष्यति उभयत्र सृष्टयम्य ~~३~~
 कृत्वा राशनं आ ज्ञ्य स्था ल्या आसादनं सर्वो ~~धा~~ नं ब वमसं स्नानं सर्वा लेभ आत्मा
 लेभः उदकस्पर्शः आहवनीयोपयवा ज्ञनं सूर्याधारः अग्नि सं मार्गः निरुबः सकृदू
 हो तेने द्रायस्याहेति ति ~~त~~ ~~वो~~ तत्राधारः ध्रुवा समं ज नं ~~ध्रु~~ वातमत्रुर्ग ही
 ता भ्यामुपविष्ट स्यैवा ज्ञ्य भागो अग्नये स्या हा सोमस्य स्या हेति ततः स्रवो निधाय
 स्पर्शं गृहीत्वा ३ दुंबरे रास्त्रवेतो एक दुग्धमिश्र सर्वधान्ये मोग ही त्वा गृहीत्वा

५८

५९

य कृत्वा

राम
२४

सप्तानां वाजपेयिक वाजयसवीयानां होमः तत्र वाजस्ये मंत्रसव इति प्रथमामाहुतिं जु
 होति वाजस्ये मामिति द्वितीयां २ वाजस्यनुप्रसव इति तृतीयां ३ इदं प्रजायतय इति तिस
 रां त्यागाः सोमं राजानमिति चतुर्थी इदं सोमायाग्नये आदित्येभ्यो विष्णवे सूर्याय
 ब्रह्मणे बृहस्पतये चेति त्यागः ४ अर्पमसामिति पंचमी इदमर्पमसो बृहस्पतये इदं प्रायवा
 ने विष्णवे सरस्वत्ये सवित्रे वाजिने च ५ अग्ने अश्वेति षष्ठी इदमग्नये ई प्रनो यशसि
 तिसप्तमी इदमर्पमसो बृहस्पतये वाचैर्देवैर्देवेति ७ ततः केवलेः सर्वधा तैराग्नि
 कानि सप्त वाजयसवीयानि जुहोति वाजस्यनुप्रसव इति प्रथमं इदमदित्ये सवित्रे
 च १ विश्वे अद्येति द्वितीयं इदं विश्वेभ्यो देवेभ्यः २ वाजो नः ससेति तृतीयां इदं वाजा
 य ३ वाजो नो अद्येति चतुर्थी इदं वावाजाय ४ वाजः पुरस्तादिति पंचमी इदं वा
 जाय ५ सोमास्रजामीति षष्ठी इदमग्नये ययः यद्विद्यामिति सप्तमं इदमग्नय इति ७
 ततः यवित्रयतिपत्ति अग्नि संमार्गः ८ रूने अभ्युत्थ परिधं जने आत्मा लेभो इकालं
 यः ४ भौ परिधि प्रज्ञेः विश्वेभ्यो देवेभ्यः स्वाहिति संस्तु वाहुतिः धुरिनिधानं विद्या लेभो इक
 ल भौ परिधि प्रज्ञेयः विश्वेभ्यो देवेभ्यः स्वाहिति संस्तु वाहुतिः धुरिनिधानं विद्या लेभः
 वेदयो अविमोक्तः आवेदेः स्तरां कर्कमते वाताय स्वाहिति समिध यजुर्होमः नान्येषां
 दिव्या यत भसे स्वाहिति बर्हिर्हमिः प्रसीता विमोक्तः सूर्या यत्र निनय नर्दि क मयि वां

श्री ५

५

५

देवभाः
अ. १३
२५

25

तस्याभावः शतसंख्योक्तन्यायात् कर्कमतेनुसर्ग्यात्रादिवस्मराउपस्थानीतं भव
नितत्रगार्हपत्यस्योपस्थानाभावः इति वाजप्रसवी यो नुहोतिः सुखं प्राप्स्य परिश्रि
ष्टुं शृङ्गस्माज्जिनमास्तौर्यपुष्टदुर्लभं शेषपः सत्त्वाभिषेकसामर्थ्यात् सोदके वा वा
जयेपिकानीति श्रुतेः सत्त्वाभिषिच्यते वस्त्रवर्चसकामश्चि सन्वारश्चोदेवस्यत्वेति
कर्मापवर्गातेन होमसाधनमोदुं वरुं च कुः कोरां स्रवमाहव नीयेनौ प्राप्स्य प्रक्षिप्य
ततः पुष्पादुत्तरं अग्निपुष्पादुत्तरस्यादिशियरिश्चि स्रकूपरिश्चि समीप एव तसं
स्पृष्टं परिश्रि संलग्नमेव प्राग्ग्रीवमुत्तरलोमसस्माज्जिनमास्तौर्यत्तत्र सस्माज्जिने
स्थितो वस्त्रवर्चसकामो यजमानमित्यन्वारश्च यस्पनत्तान्वारं भोदेवस्यत्वेति
मंत्रेणातेन सर्वौषधशेषेणाभिषिच्यते किं सत्त्वा शेषेपः सत्त्वा सर्वौषधशेषे दुर्लभ
मासेव्यक्तुत्तरतदभिषेकसामर्थ्यात् अभिषेकस्य द्वयं व्यसाध्यत्वात् केवलेन
सर्वौषधशेषेणातदसंभवा सामर्थ्याच्छेषेऽयामासेकं सत्त्वातेन सोदकेन शेषेणा
भिषेकः कर्तव्य इति सर्वयज्ञः अथ सिद्धांत उच्यते हीरोदकेवेति वा शब्दः सर्वयज्ञ
निरासार्थः नैव शेषेयामासेकः कार्यः पतः शेषमध्ये हीरोदके विद्येते एव कुतः वा
जयेपिकानीति श्रुतेः अत्र वा जयेपिकानीति वाजप्रसवायानीति श्रुते तत्र च नाम
धेयात् हीरोदके स्तरवर्तुद्वरोपत्रेय आसिच्ययययश्चेति सो य एव प्रथमाः

स्त्री १

रामः
२५

संभृत्यथपयोयययोयस्मारम-नानातिश्र ते श्र-प्रतस्तन्निश्रेराशेषेरापभिषे
 कस्यजिनेनतदस्यथानुपयस्योदकासेकइतिसिद्धः श्रग्नौहुत्वाथेनमभिषिंचनी
 तिप्रसृतं तस्माद्ग्नौहुत्वाथेनतस्येवपरिशिष्टेनाभिषिंचयत्ततः स्त्रत्वमनुया
 स्यत्यस्यथेनं दक्षिरां बाहुमनुयया दत्त्वाभिषिंचनीति दक्षिरां बाहुमनुयया दत्त्वा
 प्रदक्षिरा माद्यत्ययजमानस्य दक्षिणार्धे स्थित्वेव यजमानमधर्पुं राभिषिंचनीति श्र
 त्पर्यः तथा यथेनं तस्माज्जिने अभिषिंचनीति लोमतः उत्तरतः प्राचीनं वेदिति श्र
 त्मज्जिने वस्त्रवर्चसकामे तदुत्तरतः पुनरुत्तरलोमप्राचीनं ग्रीवमुपहृत्वा तस्य
 धं परिश्रितः अथ यदेनमन्वाद्यमज्जिने तिष्ठंतमभिषिंचनीति श्रतत्वात् तस्माज्जि
 ने निष्कामस्य वस्त्रवर्चसकामस्य वा भवति अथेनं तस्माज्जिने अभिषिंचनीति नि
 मस्यां तस्माज्जिने वस्त्रवर्चसकाममिति च अतो निष्काममपि स तस्माज्जिने तिष्ठंतं
 वित्यन्वाद्यमधर्पुस्तस्य दक्षिराया र्धे वा स्थित्वा अभिषिंचेदिति तिसिद्धं निष-
 दुः भवित्रुमिच्छुर्बुभुः भक्तिकामः एवं विधेयजमानः कस्माज्जिने तिष्ठन् अभिषिंच-
 नेति नं बुभुक्षंत इति श्रवणात् मज्जुपविषः भजः प्रासभक्तिकः श्रीमानी
 श्वरः स उपविषः तस्माज्जिने आसीनो भविष्यते आसीनो भजतमभिषिंचेदिति श्र
 तत्वात् वस्त्रवर्मणि पुष्टाद्युपविषिच्छुर्यजमानो वस्त्रवर्माणि वस्त्रो मदनजस्तस्य

क्षि॥

अ६

अथ

श्री६

प्रा०

च

४

देवभाः
अ११
२६

ने
२६

ध्या

वर्मस्यवस्थितोभिषिच्यतेवस्ताजिनेपुष्टिकाममभिषिच्येऋक्काजिनेवृक्षव
र्वसकाममितिश्रुतत्वात्तुभयोऋभयोऽयजमानतुभयेऽपिपुष्टिवृक्षवर्वसं
वदयमपिवांछतिसुभयेषुःसुभयोर्वस्ताजिनसत्त्वाजिनयोर्वस्थितोभिषिच्य
ते।सामप्यदिनराधयेतावस्थितयोःअपिचैकेनयोरेनसत्त्वाजिनेस्थितःअप
रेतावस्ताजिइतिगुभयोऋभयकाममितिश्रुतेःएकेहस्तेरातःएकेशास्विनाः॥
चित्पस्पदहिसातोवस्थितंयजमानमभिषिचंतिनर्हैकेहस्तेरातोग्नेरभिषिचं
तीतिश्रुतेःचित्पेवाअथवाएकेचित्पेवयत्सोपर्यवस्थितंयजमानमभिषिचं
तीतिश्रुतेःआहवनीयउहैकेभिषिचंतिप्रास्पचमसमिद्रायस्वाहेतिषडुहोतिप्रा
तिमंत्रंअभियोकानंतरंतमोदुंबरंवमसमाहवनीयेप्रास्याहवनीयाग्नौप्रहि
प्यसर्वपार्थीर्यंसंस्कृतेनैवाज्येनैद्रायस्वाहेतिषडुःप्रतिमंत्रंयदुपार्थानिजुहोति
संजुहोतैःअत्रतंचमसमनुप्राप्यतीतिश्रुतत्वात्प्रास्पचमसमित्युक्तंतवैमथे
पार्थानामभिषिचतीतिप्रसत्यषडुहस्ताजुहोतियदुपदिवाहितिश्रुतत्वात्
द्वाहशब्दहीनंविग्राहंजुहोत्युताघादितिप्रतिस्वाहाकारःहहभनोवाह
तंताःसर्वःसर्वमंत्रःपार्थीहोमानंतरंतस्मादेवसर्वसंस्कृताहज्याहशब्द
नेहोत्वात्तदेवविग्राहंविग्राह्यविभज्यविभज्यतस्यद्वाहशब्दताघाइतथा

रामः
२६

इ

मेनि-आदिभिः द्वादशभिर्मंत्रैः प्रतिष्ठाकारं राघुभृतो राघुभृत इत्येवं संज्ञा
 आहुतीर्जुहोति तिष्ठत तावाडित्यादिषु द्वादशसु मंत्रेषु परस्परं व्यतिषक्तेषु प
 ठितेषु सर्वः सर्वो मंत्रो वा द्वादशतः तस्मै स्वाहा वाडित्येति सुमन्त्रेषु प
 रं व्यतिषक्तेषु पठितेषु सर्वः सर्वो मंत्रो वा द्वादशतः तस्मै स्वाहा वाडित्येव मन्तो भव
 ति उन्नरस्तताभ्यः स्वहेति स्वाहाकारं कारं न एव अथातो राघुभृतो जुहोतीति ५
 प्रत्याज्येन द्वादशाहं होतेन ता उद्वाहं चोक्तं यो भवन्तीति श्रुतत्वात् तत्ता एता
 एव द्वादशाहं होतेनैकेन द्वादशाहुतयो भवन्ति न द्वादशाहं होतेनैकाहुतिरित्यर्थः
 तर्थागंधर्वाय सोम्यो जुहोति मिथुनानि जुहोति पुंसे सर्वस्मै जुहोत्यथ स्त्रीभ्यः ए
 कस्माद्भवपुंसे जुहोति बह्विभ्यश्च स्त्रीभ्यः उभाभ्यां वयङ्कारेण वा स्वाहाकारेण वा
 पुंसे जुहोति स्वाहाकारेणैव स्त्रीभ्य इति कृतायाः तद्धामेति श्रुतत्वात् तत्र से ६
 हिता समा म्नाये स्त्रीलिंगपुष्टिं गयश्च क्तानां मंत्राणां मिश्रितपठितानां विभा
 गः कार्यः पुंसे सर्वस्मै जुहोति अथ स्त्रीभ्य इति क्रमेण होमविधानात् ततश्च मंत्रे
 यानि पुष्टिगानि सन इदं ब्रह्मक्षत्रं यात्रुतस्मै स्वाहा वाडित्यो वमाही नितानि च
 व्यवहितपठिता इत्यपि अथ सव्यपठित्वा सर्वो मंत्रः संपाद्यः स्त्रीलिंगानि वतस्पोष
 धयोऽस्मै सोम्येनामेत्येवमादिमुक्तं चोन्नरमंत्रे पठितव्यानीति ततश्चैवं प्रयो

५

६

देव भाः
अ. १८
२०

27

स्तावाभ्यः

गंत ताषा इत धामाग्निर्गंधर्वः स न इदं वसतः त्रयांशुतस्मेया हावा इति विदितम्
 सर्वो मंत्रं इदं तासाहेत धाम्ने गन्धर्वाय १ तस्योपाधयोः सरोसो सरोनाम
 ताभ्यः स्वाहेति द्वितीयः इदमोषधिभ्योः सरोभ्योः मुन्यः २ सठं हितो विश्वसमि।
 त्यादिषु सर्वत्रैवं विभाग उच्यः ३ इदं संहिताय विश्वसाम्ने सूर्याय गंधर्वाय ३
 न इदं मरीचिभ्योः सरोभ्यः आयुभ्यः ४ इदं सुषुम्णा यस्तार्य रश्मये च मसो गंधा ३
 र्वाय ५ इदं नक्षत्रेभ्योः सरोभ्योः भेजुरिभ्यः ६ इदं मिषिराय विश्वस्य च सेवान
 य गंधर्वाय ७ इदं मयोः सरोभ्योः र्त्तग्नः ८ इदं मुज्यवे सुपर्णाय यज्ञाय गंधर्व
 य ९ इदं इक्ष्वाभ्योः सरोभ्योः र्त्तग्नः १० इदं यज्ञाय तये विश्वकर्मसोम नसो
 धर्वाय ११ इदं मक्षामभ्योः सरोभ्योः र्त्तग्नः १२ इति क्रमेण त्यागाः यं वगृहीतं
 वरय शिरस्य ध्या हवनीयं धीय मासो यं वसतः स नो भुवनस्येति राष्ट्रं भूमेमा ५
 नेतर मध्वर्युः सर्वं संस्कृता देवाः आत्यं वगृहीतं गृहीत्वा आहवनीय मध्याधेः आह
 वनीयस्योपरि समीप एव केन वित्प्रति प्रस्थात्वा दिनाधिये मासो धार्य मासोऽथ
 शिरसित देवयं वगृहीतं वकाशदिनाहं विगृह्य विगृह्य विभज्य पंचमांशं पंचमां
 शं पंचमोऽङ्गुल इति स नो भुवनस्येति मंत्रेण अयमेव मंत्रः पंचमस्य इति षु अथ
 ह्यशीर्षं जुहोतीति प्रसत्याज्यो न पंचमी गृहीते तता उपवेवाहुतयो मवतीति

रामः
२९

श्रुतेः तएवयं चाहुं योमवंति नयत्पाहुती वंचयत् हीतमित्यर्थः शीर्षतः उपदिधा
 र्पमासोसम्पनेनमंत्रेरोतिवश्रुतत्वात् इहं प्रजायतयइति त्यागः प्रहृष्टे सार्धं रथनी
 उपरिहारः प्रतिहोमं प्रहृष्टे सारथनी इत्यपरिहारकर्तव्यः सर्वतः परिहारमिति श्रु
 तत्वा-सर्वतः सर्वासु हि ह्यपरिहारं परिहृत्य परिहृत्य परिहृणीयपरिहृणीयेति श्रुत्य
 र्थः ईषाग्रयो रपरियत्रयुगस्य बंधनं क्रियते तद्रथस्य शिर इत्युच्यते नोडं वरथस्यो
 पंस्त्रधा न्याद्या वयनस्थानं पाज्वात्यो भाग इत्यर्थः अत्र च प्रतीहोमं प्रहृष्टे सारथनी इत्य
 परिहरां क्रियते रथशिर इत्याहुवनी यान्ते रपरिधृतमेव नोडस्य प्रहृष्टे सारथनीय
 नेन तन्नदिश्रुत्वं क्रियते तत्र प्रथममध्वर्युं राहुवनीयस्य तेष्वान्याश्रुत्वं नुपवि
 ष्यं प्राहुवनीयस्योपरि समपिकेन विधियमासो रथशिरसि यंचयत् हीतस्य पंचमां
 शं जुहोति ततः प्रतिप्रस्थात्रादयो रथनी इंप्राच्याः सकाशात् प्रहृष्टे सारथनी सारथनी न
 येति तथा तत्ते रथशिर उध्वं संवद्यते तत्राध्वर्युं रुचरतो हृष्टे सारथनी सारथनी नयवि
 ष्य रथशिरसि जुहोति ततो नोडं प्रहृष्टे सारथनी न्यानीत्वा शिरः प्राश्रुत्वं कुर्वन्ति अ
 ध्वर्युः पुरस्तादुत्वा प्रत्यश्रुत्वं जुहोति ततो नोडस्योत्तरतो नयनेन रथशिर इह
 र्थामुत्वं कुर्वन्ति अध्वर्युः प्राच्याः सकाशात् प्रहृष्टे सारथनी प्रत्यागत्य हृष्टे सारथनी मुह्य
 त्वनुपविष्टो रथशिरसि जुहोति ततः प्रहृष्टे सारथनी इंप्राच्यां नीत्वा शिरः पुनश्च

देवभाः
अ. १८
२८

28

सुखं कुर्वन्ति अध्वर्युः यश्चादागत्य प्राशुस्वयविषः प्रत्यक्षुस्वस्पर्श
 रसि नुपरि जुहोति सर्वहोमेषु स नो भुवनस्येत्येयमेव संनद्रह्यं जायत य
 इति त्यागश्चाप्येहांतरमाह पुरुषाहुतिवद्वा अथवा पुरुषाहुतिवत्तन
 यनीदस्यापरिहारः परितो नयनं भवति न प्रदक्षिणां अध्वर्युः मिमुखोर
 यशिरः रथशिर इति द्वितीयैकवयनं सर्वोक्तं यदेव अस्मिन् यदेवाध्वर्युः र
 थशिर इति मिमुखोरयः स मुख एवोयविषो जुहोति यं वस्वपि होमेषु त
 नः योव प्रागुदाहृतं पुरुषाहुतिवन्मोहपश्चिह्नारपत्तेवैवं प्रथमं पश्चात्प्राशुस्वं शि
 र-प्राशुवनीयस्योपरिधारयन्ति ततो नीदस्योत्तरतो नयने न दक्षिणामुखं ततो नीद
 सप्रदक्षिणां याच्यां नयने न प्रत्यक्षुस्वं ततो प्रदक्षिणां प्ररूपदक्षिणातो नीदनय
 ने नोद्युस्वं ततः प्रत्यागत्य यश्चा नीदस्य नयने न प्राशुस्वं शिरोधारयन्तीति सर्व
 त्रयोऽं अध्वर्युः सर्वत्र रथशिरसो मिमुखं यविषो जुहोति पुरस्ताद् दक्षिणातः
 यश्चादुत्तरतः पुनः पुरस्ताच्च प्रदक्षिणामेव गत्वा गत्वा वा तहोमां जुहोत्यंजलिना
 हृत्य पुरस्ताद्धिर्वदेरुधोदक्षिणां स्पृधुर्यन्तरत उत्तरस्यां दक्षिणातो दक्षिणाप्र
 घुषेः समुद्रोसीति प्रतिमं त्रं रथशिरसि यं वगृह्योत्तहोमानंतरमध्वर्युस्तमेव रथ
 मग्नेरवतार्याग्नेरुत्तरतो वेदिमध्य एव प्राशुस्वं युगयोः आदिसहितमवस्थाप्य

राम
२८

नद्युगस्यवज्ञासाशेषुस्थानेषुत्रीनवातहोमानवायोर्होमानजुहोतिसमुद्रोसि
 नभस्वानित्यदिभिःस्त्रिभिर्मंत्रैःप्रतिमंत्रंजुहोतिरथयुगस्यद्वितीयासंधुरिअ
 धःधःसमायस्वाधस्तात्प्रश्नादियोजनस्थानेष्वयमंजुहोतिसमुद्रोसीतिविं
 सत्वावर्हिर्वदेःसकाशायंजलिनायाशोदयसेपुटेनवातमाहूयानायातयावर्हि
 र्वदेरेवोन्नतउत्तरस्यादिशौजलिनावायुमाहूयोत्तरस्यांधुरिअधःधःसमायस्वा
 धस्ताद्वितीयंजुहोतिमाहूतोसीतिततोद्द्वितीयातोद्द्वितीयादिशोवर्हिर्वदेरेवस
 काशात्तंजलिनावातमाहूयद्वितीयाप्रथेःस्थानेषुगस्यधुरिअधस्ताजुहो
 तिअवस्पृष्टेतिइदंवायवइतित्रिष्वपित्यागःअथवातहोमंजुहोतीतिप्रकृत्य
 बर्हनाग्निमारुतिवर्हिर्वदेःअंजलिनास्वाहाकारेराजुहोतिह्यधोधोधुरमितिसमु
 द्रोसतिन्निभिर्जुहोतीतिचअवरात्तयोऋयदिहसंयसर्वत्रहोमानंतरमेवसर्वत्र
 त्रिष्वपिहोमेषुयोऋयदिहसंयोऋरातस्यहुतस्यवातस्याश्वस्थानीयस्ययोऋनं
 करोतीत्यर्थःवातहोमैर्युनक्तित्रिभिर्युनक्तिअधोधोधोधुरमधोधोदिधुरंयोग्यं
 जंतिरुक्ताभ्यार्हस्तोभ्यार्हस्योग्यंयुंजंतिविपरिक्रामंविपरिक्रामर्हस्योग्यंयुंजंति
 द्वितीयायुग्यमेवाग्नेयुनक्तमयसआयुग्यमयद्वितीयाप्रथिमितिश्रुतत्वात्तदेववात
 होमंजुहोत्येतमेवैतद्रथंयुनक्तिवपुर्गृह्यध्वोरावसथरसंनमेवंवातहोमैर्युनक्त्ये

प्रगृह्यो ह्यथो ह्यमुत्पाद्य यजमानमुत्पाद्य अध्वर्यो रावसथं अध्वर्योः स्वकीयनिवासग्रहं यः
 तिहरां कुर्वति अध्वर्युर्गृहे प्राययेतीत्यर्थः तमुपये वहरं त्याध्वर्यो रावसथा दुयः शेषः २
 इति श्रुतत्वात् ननु यथेव नुत्पादितमेव नुत्पन्नमेव नुत्पत्तीत्यर्थः इति हि सा काले धर्मवे
 दशतितमेव युक्तं यं सुत्यात्वे इति सा काले माध्यं दिने सवने अध्वर्यवे दशतितमध्वर्य
 वे दशतिसहितेन करोति तं नुदक्षिणा नां कते नुदिशेदिति श्रुतत्वात् अश्वं श्वबहुव्य
 नात्त्री नृष्यत्पत्तान्मानश्वं श्वदक्षिणा काले धर्मवे दशतिवारुनं नुदद्याधुक्ते नभुक् ५
 जाइति श्रुतत्वात् वाह्यत्वेनेनेति वारुनं अश्वयो क्रूरश्वदित नुदद्यादेवाध्वर्यवदति
 श्रुत्यर्थः नवजुहोतियास्ते इति प्रतिमंत्रं ततः सर्वसंस्कारे वा मानसत्त सत्त सत्त सत्त सत्त सत्त
 गृहीत्वा न्यायस्त्वे अग्नेस्तर्प इति प्रतिमंत्रमतिप्रणीते नवाभ्याहुतीर्जुहोति अथ
 अतीर्जुहोतियास्ते अग्ने इति अथ वाह्यं रीजुहोति नत्वा यामीति अथ कीश्वमेध
 धयोः संततीजुहोतीति स्वर्य धर्म इत्यादि श्रुतेः तत्राद्या नमिदमग्नय इति त्यागः व
 पुण्यास्तत्वा यामीत्यस्या इदं वदसायेति जानन्वा स्मृतोक्ता जुहुयाद्वा शाखांतरी
 यवा स्मृतोक्ता आहुतीर्जानन् विद्वान् अत्रावसरेव विकल्पेन जुहुयात् अथात आ
 हुतीनामेवावयनस्य यां कां च वा स्मृतावतीमाहुतीं विधातामेतस्मिन् क्रत्यः यासामा
 काले जुहुयादिति तदाहु नहुयान्ने इति रेचयानीति सवै जुहुयादेवेति श्रुते विहित

देव्याः
 अ. १८. नि
 २५

29

रामः
 २५

प्रतिषिद्धत्वादिकल्पः यासामाहुतीनामेकस्मिन्विधौ ब्राह्मणोतिधानंता ब्राह्मणव
 न्योन ब्राह्मणसंबंधमात्रादेवेति पितृभूतिवैतनावसहेयततप्रत्यर्थमिदमोहहविर्द
 निप्रज्ञालनाद्याग्नीध्रात्तंभनाकृत्वाधिस्मांश्चिनोत्यवकाशो कंहराभिश्चैतस् त
 क्रांतिश्चोमुथमुपहविर्दानप्रज्ञालनादिहविर्दने स्थापयति यद्यामुभयनोच्य
 नंतरे प्रज्ञालिते प्राची इत्येतस्मान्न्यहर्था शरभ्यां ग्नीध्रात्तंभनांतमग्नीहोतृस्य वैश्व
 देवमसीति निश्चितमिमर्शनांतं प्राततं ज्योतिषोमिकं कर्म कृत्वा ततो धिस्मान्
 र्वमुथमुपज्योतिषोमवदेव प्रथमं तेषां निवायं कृत्वा तत्वा तत्तस्मानिव धिस्मा
 ध्वौ कंहराभिरिष्टकाभिश्चिनोति काश्चान् धिस्मान् वचुः स्रक्तीन् वचुः कोराण्
 पुनः कीदृशान् प्रवेष्टकान् प्रष्टौ इष्टकायेषां ते प्रवेष्टकास्तान् पुनः कीदृशान्
 तिरश्चः तिर्यक् प्रस्तारान् एकचित्तिकानि त्यर्थः न न्यर्थं यद्विचयने नोर्द्धनयंच विति
 कान् लोकंहराभिरिति तद्वर्मेराद्यनप्राप्त्यर्थमुक्तं अथ प्रत्येत्यधिस्मानो काले
 धिस्मानि वयत्यज्जघरते यद्वास्या अग्नीने वै तद्विनोति नथायंच वित्तिकरायभव
 त्येकचित्तिका इतरे चैव मेतंचिनोति तिरश्च इतरान् उभाभ्यां यजुषा त्वाच लोकंहराया
 ये तंचिनोति लोकंहराये वेमान् तथा उभयंश्चिनोत्यधरस्या गाडने आधरस्य सर्वा
 पाग्नेस्तस्योक्तो बंधुर्यमेवाधरधिस्मानिवपति तं तंचिनोत्याग्नीध्रीयं प्रथमंचिनो

ऊ

देवभाः
अ. १२
३०

30

क

न्याग्नीध्रीयं प्रथमं विनोतीति तर्ह्यिष्यमं नियतिरिति रात उरु दुःसी नस्तस्योक्तो बंधु
स्तस्मिन्नष्टाविष्टका नुपदधातीति श्रुतत्वात् अष्टाविष्टावितरे विनिचा दुर्द्धमेतीति
त्यदिरयमर्थः एतमाह वनीया निमुत्तराधराभिः श्रुतिभिर्ह्येति निति रश्च इतरान्
पार्श्वता एव ते विष्टका नुपदधातीति नोत्तराधरा इत्यर्थः वंयमेवेति वंयमेवाधारप्रकारे
राधिस्थानि वयति तदानीमेव तंतं विनेति न सर्वा मुप्यततः सर्वा श्रुति निति एश्या
शमायाग्नीध्रीये आग्नीध्रीये पुरीष निवायानंतरं एश्याशमां चोपधेयः उपहितेष्टकाना
मुपरीति पात्रिकाः मध्यभागे पादभागाद्वययोर्मध्ये शमाश्रित नुसहैवोपधेयि ह
नैस्वामिनः युक्तमेतत्तति रश्च इतरानि न्यने नोयर्धुपरिचयनस्य निवेधात् त्वः सर्वमा
ग्नीधुदेशदक्षिणातः यथा समीपे नुपधाय कचिद्विनिनोस्ति सरवे होयधेयः आ
ग्नीध्रीयं प्रथमं विनोतीति आग्नीध्रीयं प्रथमं तस्मिन्नष्टाविष्टका नुपदधातीति तासा
मशमाश्रितानामश्रुति श्रुतत्वात् सत्तन्मंत्रवचनं प्राग्नीध्रीये अष्टाविष्टकासु
हितास्तु स तैस्त्वारा मेवलोकं हरोति मंत्रवचनं मंत्रोच्चारणं भवति वयनप्रकारस्त
सर्वधिष्मन्नाश्रुता तताधिष्मन्नायुनवमादभाजलोका इत्यस्यां कंदिकायं उक्तं रावेति
ने हो व्यतेपस्यधिष्मन्स्य निवायो यदि ह्युत्वेन विहितः तदिष्मन् वयनमपि तदिह्युत्वेनै
व कर्तव्यमिति प्रतीयते आग्नीध्रीयं प्रथमं विनोतीति तर्ह्यिष्यमं निवयति रक्षिणा

स्थ्या

रामः
३०

तउदुः।सीनइतिश्रुतोदृष्टत्वात् अतः प्रत्यक्षस्वोहोराधिसंदिग्धा मुखोमार्जा
लीयमितरानुदृष्टस्वश्रुतिमिदं होत्रीयेत्रिकविंशत्याहोत्रीयेधिसंदिग्धैकविं
शत्यालोकंरगामिप्रयनंकार्यैकविंशतिहोत्रीयनुपदधातीतिश्रुतत्वात्त्रि
मंत्रवचनंलोकंरगामिप्रयनंकार्यैकविंशतिहोत्रीयमुदशसुततएकशमिति तात्र
स्येते स्याप्येवमेवब्राह्मणाष्टद्विहोत्रकादशसुब्राह्मणाष्टद्विहोत्रकादशसि
हकासु द्विर्वचनं अभिमंत्रांसादनं बद्धिर्वचनं अभिमंत्रांसादनं बद्धिर्भवतीत्यर्थः
प्रथमं दशसुतत एकस्यामिति एकादशब्राह्मणाष्टद्विहोत्रकादशसुतत एकादश
शसिन्पुनरेव होत्रीलीयेमार्जालीयेष्वेकानुपदधातिवरा मार्जालीय इति श्रुत
त्वात् अत्रपि स होत्रमेव वचनं इतरेषु च नुपदधातिवरा मार्जालीय इति श्रुत
वितरो धिनिश्रुतेः यावद्विषकं परिश्रितः परिनिधाय पुरीषं ब्रह्म स्त्रीयाक्य इष्टकायाव
द्विषकं यस्मिन् श्रुतेः यावद्विषकं परिश्रितः परिनिधाय पुरीषं ब्रह्म स्त्रीयाक्य इष्टकायाव
निपरितो भूमावेव स्यापपत्तिन निर्वनति तेन होराधिपैकविंशतिः ब्राह्मणाष्टद्वि
हकादशमार्जालीयेष्वेकादशेषु वचस्य वितिरुवंक्रमेणा ग्रीधीयादिश्रवस्य विधि
स्येषु क्रमेण परिश्रितः परिनिधाय ततः सर्वेषु क्रमेण तस्मिन् पुरीषस्य सरागमो निवपनं क
र्त्तव्यं तच्च ब्राह्मणाह ह्यग्रथैनां परिश्रितः परिश्रयति सर्वेषु विधिनिधानि ते वा वैयाव

पता

रु

डि

षय

३३

६

31

५६

© Dharmartha Trust J&K. Digitized by eGangotri

रोजशस्यानुबुद्धियजेत्येतेषामिच्छिहसमानः स्विष्टरा-समानीडेष्टादेवताभवंत्यस
 मवर्हितर्हः स्विष्टसतेथेनें सर्वाभिषेकेणाभिष्ट-यति सवितात्वासवानार्हः सुवता
 मेववोमीराजासोमोस्माकंवाह्नराणानार्हः राजेतिश्रुतत्वात् अथाग्नीवोमीयस्ये
 त्योदेरयमर्थः दिशामवेष्टीराजेयादयः पंचवित्प्रागास्ताग्निर्वयतिदिशएवदिग्य
 एवएषोग्निः तभ्योदिग्मएतानिहवीषिनिर्वयतित्तर्ह्वार्हः आसादयतित्तर्ह्विष्णा
 र्हः आसादयतिइत्यादिना आसादनमात्रसंबंधेनैवताभ्यएवतान्याग्नेयादीनिहवीं
 षिनिर्वयतीत्याहपंचतानिहवीर्हः षिभवंतितर्ह्वः इशहविषमेवेधिनिर्वयेन्नावे
 षीदित्येवशब्दः ततश्चइशहविषोवेष्टानांचविकल्पोत्रगम्यतेएनांसर्वाग्निहिता
 मिस्तेमंत्रवाक्येसंनिहितां अग्नयेगायत्रायत्रिहतेरायंतरायाघाकपालइतिसास
 र्वस्तोमात्रिहतेयंचइशायेत्येवंदेवताविशेषणभूताः सर्वेस्तोमास्तस्यांसतीत्यभि
 प्रायः एवंसर्वद्वारायंतरायवार्हितायेत्यादिष्वसंबंधात् सर्वाशिष्टंरंसिगाय
 त्रायेत्यादिसंबंधात् सर्वादिशः सर्वसत्तवइतिगायत्रादिसाहचयदिवदिशसत्त्व
 श्चामाभ-ताइत्यभिप्रायः प्राचीमाहोरागायत्रीत्यावत्रुरयंतरेणामत्रिह-स्तोमोव
 संतत्तत्रुदित्यादिबचनासाहचर्यंसर्वेवैतदयंचित्येग्निः महाविभक्तित्वात्तदेनं
 हविषादेवतां करोतियदग्न्यादीन्यजतिः इशभवंतीत्यादिस्तुगमांशास्वायनेवि

शर

देवभाः ११
३२

32

शेषः अग्नये वासंति कायगायत्राय त्रिवृते रायं तरायै दायत्रेष्वायत्रेषु भायपेवद
 शायवार्हताय विष्णवे देवेभ्यो वार्षिकेभ्यो जागतेभ्यः सप्तदशेभ्यो वैरुयेभ्यो मित्राव
 दसाभ्यो शारदाभ्यामानुषाभाभ्यामेकविंशाभ्यो वैराजाभ्यो बृहस्पतये हेमंति कायपां
 क्ताय त्रिंशवाय शार्कस्य सवित्रेशि शिरयातिष्ठं दसाय त्रयस्त्रिंशायै वतायानुम
 तय वैश्वानराय कायादितये विष्णुयन्मा इति तत्त्वै देवस्वामेवेति तत्त्वोशब्दो निया
 तो वि शेषतार्यः तत्र देवास्वामेवेतानि राजसूयप्रकरणात् कानि सवित्रसम्यग्रस
 वायद्वादशकपालं पुरोडाशं निर्वयतीत्यदि निर्निवेत्त एवं शब्दान् दशहविषं नाथ
 वेष्टीति तिततश्चैतैः सह सर्वेषां विदुः सिद्धो भवति अथौ भवेतीत्येव मंतं प्रसक्तं क
 तदाङ्गैर्नैतानीति एतानि देवस्वां हवीं वि सर्वाणि च पंचदशवानि निर्वयेदित्याहुः ने
 इति वयानीति विनायेतैः कर्म सिद्धौ सत्यामतिरिच्यंते एतानीत्यभिप्रायः तानि
 वैनिर्वयं निर्वयं देवेति विहितप्रतिविद्वादि कल्पः येषु मयं ते अवेधे दशहविषां
 वप्रतिवेध इत्येतत्सर्वं देवहविषां प्रशंसार्थमुच्यमानं तद्विकल्पः येषु धान्य
 प्रतिवेधा येवेति तेषां देवस्तहवी विनित्यानि भवन्ति स्तत्रकारस्यापि चानुदेशाद्य
 पुरोडाशस्त्रिंशत्ततोभिषेवनीयवदिति क्वचनोयमेवाभिप्रायोगम्यते कामेभ्यो वा
 एतानि निरूप्यं तइति युवन्विनायेतैः सिद्धिर्दर्शयति अध्वरूप्यश्रुपुरोडाशं नि

रामः
३२

ब्रूयति अग्नेरेतोनि श्विर्हि यस्मादेतानीचिस्तस्मादेतांश्चेतानि समांमानां स्विषत्
 तस्तु बहुतरुषिकः यदि हि या संजोक्तः स्यात्ततः यैरोडाशिको निर्गुणः स्यात् अथ
 उवचनासाधारणा सन्बहूनामनुरोधेन सगुणाः स्यात् तथा चाभिषेचनीयेष्वप्यने
 अथाहाग्नेये स्विषत्ततेनुब्रूहीमाध्यादिना नापेष्प्यैषः कातवानां शुपज्ञैषः सगु
 णास्तु भयेषामपि समानी इडाया सोमवानूद्यते दूयाः प्रधानदेवता भवन्ति असमव
 हितं हविः स्विषत्तते अथैतस्मिन्काले एवं यज्ञमानं सर्वाभिषेकेणाज्ञास्तु ये सप्त
 शभिरिहो विशेषेकस्तस्मादये सर्वाभिधिकः अभिषेकभिन्नादिमंत्रः सवितात्वा
 सवानामित्येवमादिस्तोनाभिप्रशेतिह सावाहो सर्वाभिषेकवचना देवास्पमंत्र
 स्पविधं तोयदितौ न सकलो मंत्रः सकलस्तु प्रयोज्यः अत्र एव भवो माता जेवत्यस्य
 पुनः पाठो ब्राह्मणादिप्रजमानस्याविलिंगस्यापियथाश्रुतस्येव प्रयोगार्थः यस्या
 श्वजातेराजा भवतीत्यादेवासास्यासंभवात् अग्नि योजनं प्रातरनुवाकमुयाक
 रिष्यन्परिधानालभ्ययथासर्वमग्निं पुनर्यीति प्रत्यच प्रातरनुवाकमुयाकर
 णात्प्राकयथापूर्वमुपधानं क्रमेणाग्निं पुनर्याति प्रत्यच परिधानालभ्योपस्य णा
 ग्नि योजनं करोति प्रत्यचमित्येकैकयर्चा एकैकमित्यर्थः अथ पुनः प्रातरनुवा
 करिष्यन्मग्निं पुनर्याति प्रत्यच परिधापु पुनर्यज्ञे समर्थं मे परिधिमुपस्य णे

च

कृ६

दि७

वि८

ब्र७

देवभाः
अ. १२
३३

33

की

क

नद्य जुर्जयस्य निंयुनमीति अथ हं होरमोते अथोत्तरे इंदु इह इति त्रिभुवनं
निष्कृतत्वात् अथ निमार्हते स्तोत्रस्य पुरस्तादिमोचनं परिधिबंधोर्दिवोमर्हति प्र
सूचं परिधिबंधोर्द्विहोत्तरयोः परिधिसंधोर्दंतं यज्ञाय ज्ञेयं तस्योपाकरणा
त्स्याकदिबोमर्हति द्वाभ्यां प्रत्ये परिधिबंधोर्द्विहोत्तरयोः परिधिसंधोर्
पस्य श्येते यजुर्वेदं जयति तत्पादे यजुर्वेदो मरिधी ननु विभवतो दिवोर्द्विसिध
धिव्यानामिति द्विहो विश्वस्य मर्हति न धितिष्वसि श्रित इत्युत्तरे द्वाभ्यां विभुव
तीति वश्रुतत्वात् मानवस्तत्रे विशेषः अथ निबोमवमसा नुन्तोय दिवोमर्ह
न धितिष्वसि श्रित इत्युत्तरद्वाभ्यां विभुवतीति सित्यसमतीभ्यामग्निं संमशती
ति प्रायशीयेति तत्रेयुस्कोदयनीये विमोके केरु केशास्विन प्रायशीयेति
त्रेभिषु स्कातस्य युक्तस्याग्नेरुदयनीये विमोके कुर्वन्ति तर्ह्येक प्रायशीयस्य
तिरात्रेयुं जंत्पुदयनीये विभुवतीति श्रुतत्वात् अस्मिन्नेष्यत्पहंत एव युज्याह
पधयो भवंति तर्ह्येक प्रायशीय एवेति अंत्ये हनिवर्षाधनुग्रहस्य अपरे नुस्य
प्रत्यहं यो योजनं विमोचनं कुर्वन्ति तस्मात्तरहरे वयुज्याहस्य हविर्भुवे रिति अ
वरातः अथ हसमिष्य जुहंत इहो यज्ञ इति प्रसूचं मपरे अथ हसमिष्य जुहं विस
मोष्य जुहं विसमिंद्रेणा इत्यादीनि न च तस्ते ते वा होमानं तर्ह्येव होमो यज्ञ

म

रामः
३३

३

इति द्वाभ्यां पञ्चमपदे आती के समिध पञ्चुषी जुहोति ते वा एते न वयं नान्यैता
 निसमिध यजर्ह वि इति प्रत्युभयानि जुहोत्यध्वरस्य वाग्नेश्चाध्वरस्य चर्वाण्यथा
 जेस्तस्योक्तो बंधुर्ह अग्ने जुहोति इषो यशो भगुभिरेषो अनिराहुतः पिपर्तुत इ
 इति नान्युभया मे का इश संयद्यंत इति श्रवतसा तयश्चुपुरोडाशमन्व न बंध
 स्पदेवी कारुवी विनिर्वयति यजप्रेषाणि अन्व बंध स्प पश्चुपुरोडाशमनु यजप्रेषा
 निरी देवि हवीर्ह विनिर्वयति समिध यजर्ह विरुत्वा वभ्रथं ये वभ्रथा दुहेत्योदय
 नीयेन वदित्वान् बंधां स्प यजप्रेषाणि देश्चुपुरोडाशमनु देवी कानर्ह हवीर्ह वि
 निर्वयतीति श्रुतत्वा तय जप्रेषाणीति यदि नो त्यते तर्हि होरभ्यः प्रथमं भवति अ
 तः स्वाधानत्वा यस्तत्र तं किं देवत्या निकतिरुवी विभवं तौ त्यपेक्षाया सामाह अ
 नुमतिरा कासिनीवालीर्ह भ्यश्च स्वः अत्र देविका हवीर्ह अत्र नुमतिरा कासिनीवा
 ली कुर्ह भ्यश्च तस्य भ्यो देवताभ्यः क्रमेण चत्वारस्वश्च हो भवति धात्रो ह्य इशकया
 लः सर्वरुतः अधात्रो धात्र देवत्यो ह्य इश कपालह पुरोडासश इति प्रत्युत्पतर्ह सर्व
 जुहोतीति श्रुतत्वा त तथा एतानि तानि सर्वाणि हो हवीर्ह अत्र नुमत्ये चरुं राकापैव
 सिनीवा ल्येव रः कुर्ह देव रूति श्रुतत्वा त अत्रापि देवैः सह विषा मिव सगुताः स्विष्ट
 स धा गो भवति रावानां यजप्रेषाण्यव तदाहुर्नानि हवीर्ह विनिर्वयेदित्येहोः समा

वा

कहू

ह

का

रामः
३४

नायात्रयं श्रुत्वा मुक्तमुपांशुप्रकरणे अग्नावित्यवर्तमाने मैत्रावदृशीवेति उ
 पस्थायाग्निर्धर्ममारेद्यनिर्मथ्यो हवसानीया यापयजतेथ मैत्रावदृष्यापयस्यपाय
 जत इति प्रकृत्योपांशुभवस्यंततो भवति तस्येवाग्निनिवर्तितस्मिंदृष्टिरां हस
 निरूप्यहौ ~~विशेषय~~ ~~सहस्र~~ ~~हिरा~~ ~~जल~~ ~~न~~ ~~पुनर्गृह~~ ~~रा~~ ~~दु~~ ~~दु~~ ~~व~~ ~~स~~ ~~नी~~ ~~ये~~ ~~षि~~
 रेव भवति न यशुबद्गुतिरिति एवमनुबन्धायमपि ज्ञेयं पशुसहस्रहिरा
 दिषु तिस्रो नृबन्धास्त्रैधातु इव सानीया च भवति न वा तदंतरवपयस्य कार्य
 न यथ कं व क पा ~~द~~ ~~व~~ ~~स~~ ~~नी~~ ~~या~~ ~~का~~ ~~र्य~~ ~~अ~~ ~~ग्नि~~ ~~वि~~ ~~वि~~ ~~तो~~ ~~निय~~ ~~मा~~ ~~न~~ ~~प्र~~ ~~व~~ ~~र्ध~~ ~~त्प~~ ~~स~~ ~~र~~ ~~रा~~
 मतः अतः आरभ्याग्निविज्ञो यजमानस्य वर्षति यजेत्ये असराणां स्रज्जतो अगमने भ
 वति अग्निविद्वषति न धावेदिति अतः स्रजस्ततो नाद्येदित्यर्थं पशुभोजनं अग्नि
 चि-सर्वस्मीयापी भवति सर्वस्मादिज्ञातिसंबन्धिनां ब्राह्मणो ~~जि~~ ~~या~~ ~~वै~~ ~~पे~~ ~~या~~ ~~त~~ ~~न~~ ~~ह~~ ~~ह~~
 श्रू ~~कै~~ ~~मि~~ ~~त्य~~ ~~र्थः~~ ~~अ~~ ~~ग्नि~~ ~~वि~~ ~~त्वा~~ ~~न~~ ~~रा~~ ~~मा~~ ~~मु~~ ~~पे~~ ~~पा~~ ~~दि~~ ~~ति~~ ~~व~~ ~~व~~ ~~ना~~ ~~त~~ ~~रा~~ ~~मा~~ ~~च~~ ~~श्र~~ ~~दि~~ ~~तो~~ ~~ये~~
 स्वामेवादितीये च यने स्वमेव स्वजानीयामेवोपपन्नपण्ये तर्जनाभ्यंतर
 स्त्रियं पि नृभूतिस्वमथ यामि स्ववर्षापायं स्वावर्षमवस्त्रियमुपेयान्तर्हमि
 विन्नाभ्यवर्षादितीये स्वामेवादितीये वयने सते स्वामेव स्वयतितीनामेवोपेत ~~या~~
 नाम्यपरिणीतां देवरः पुत्रकां प्रपेति स्मृतिप्रसायाः प्रतिषेधोपदेशयिनवंब

८५

इ

च

देवभाः
अ. १२
३५

35

न नृत्तयेवयनेतनेकांचनस्वययिरीता। मायिनोवेपादेवप्रसन्नचार्येवभवेदिस
र्थः शास्त्रांतरोपदेशात् नत्वेतानिब्रूतान्यस्त्रिचितः किंपतं कालं यावन्नवंतीत्य
वेक्ष्यामामाहा यावज्जीवं वृत्तान्यविशेषास्तानि प्रागुक्तानि वर्धन्याससामान्य
त्पदिन्यग्निचिद्वृत्तानि नियुमायावज्जावंभवेयुः कृतः अविशेषात् नत्वेवं वीधो
विशेषोस्तिपदेतावंतं कालं नित्येनियमाभवंतीति अतो यावज्जीवं जीवनावधि
एतेनियमाभवेयुरितिसंवसारं वा कालस्य नवस्थितत्वात् वा शब्दोवधारणो
संवसारमेवैतानिब्रूतानिभवेयुः कृतः कालस्यमवस्थितत्वात् नचशास्त्रेकालो
वस्थितः यावज्जीवमित्येवंरूपेणातस्मात्संवसारमेवैतानिब्रूतानेति सहेतुश्च ते
अपि वानुक्तकालानां वृत्तानां संवसारवृत्तशक्तिरिति राजसूये संवसारं नवप
ते संवसारसंमितावैवृत्तव्येति स्विदं संवसारं वृत्तवर्षा कालन्येनोपदिशति अतः
संवसारमेवैतानिब्रूतानीति कर्त्तव्यं यत्सर्वयत्नमेव सिद्धं नत्वेनां जी कुर्वन्ति च
निविदुषाधिना वृत्तानां विधानात् न स्पृयावज्जीवं विद्यमानत्वाद् वृत्तामुपिताव
कालं भवंतीति रेतयावमानवे विशेषः अग्निसंवसारं न प्रत्यवरोहेन प्रमुक्तिं दधव
जीवं वर्षाति न धावेत्यहिराः शिरसो नाश्रीया नरामा मुपेपादिति यं विद्वानन्यस्यानार्य
नृत्तयेवं विद्वानकांचनयद्युपेया नैरावरुण्यमिदं पापजेत्तेति विन्याशस्तौ पुनः सोमेजा
पाठः स्वायमा नृत्त्या विश्वज्योतिर्नृत्त्या नाम वृत्तां न्यातमाः पुनश्च सिंपुनः सोमेज्याभ्यो

३

रामः
३५

नो

एकवारं च पने सते यथा सोमयागे क्रियमातो वित्याश ~~वयनं कर्तुमशक्तं संपुञ्ज~~
 वेदे रूपि स्वायमा चरा विश्वज्योतिर्न तया नामिष कानां मध्ये अग्नितमा सर्वो स्वयमा च
 राय उपधा यतस्वग्निं स्थापयेत्वा सोमयागं कुर्यात् अथ वाति सोमयागं कुर्यात् ~~अथ वाति सोमयागं कुर्यात्~~
 विश्वज्योतिष उपधा यवा अथ वा सुदशर्त्तया उपधा यवा अथ वा कं पुनश्चित्तिमुपधा यवा अथ
 व नु ह वै वाग्निविज्ज आहुतिः सोमाहुतिर्पामनिष केजु होतिस स्वयमा चरा एवोपधीतस्तया
 एवोपधीतविज्ज्योतिष एवोपधीत पुनश्चित्तिमेवोपधीतेति च अत्रात् अत्र सस्ये सधा
 एव पुनश्चित्तिष का भवन्ति नृपि ~~यना विधानात्~~ अथ पने वा वित्याश स्वनीया भिसं पतेति स्या
 त्वास्या ह्वनीया भिसं पतेः अथ वा पुन सोमे पायां वित्याश जावपि स्वायमा चरा दीनाम
 वयनमेव भवति कुतः वित्याश ह्वनीया भिसं पतेः एवा रं वित्याशो यद्विनिधानेन आह्वनी
 याग्नेरेव सर्वदा वित्यात्मकता संपन्ना यतः ~~तस्यानु~~ यो घोवा वमिते ग्निर्निधीयते तामेवेष्टका
 मेव सर्वो ग्निर्भिसं पद्यते तद्यद्ग्नो जुहोति वेदस्य यथा सर्वस्मिंश्चिद्विज्ञो हान् अतो विहित प्रति
 विद्वत्पद्विकस्यः तथा च मानवे व्याघादिना यामुत्तरे देवैरेषाग्निर्न संभवेनेषु पुनश्चित्तिरयं सो
 निरित्याष्टी नाना यजुषस्तु यो दश लोकं सृणास्त एकविंशतिरयं ते यो निरुत्तिय इत्यग्निर्नि
 धास्यग्निर्निधायतीति द्विर्वचनमध्याययौ समाहिते सूचनार्थः ६ इति श्री सन्नास्थपति त्रिरग्नि
 चित्रिंशत्क्रतु सप्तहायाज्ञिक श्री श्री प्रजापति सुत महाभाषिक श्री श्री देवताते कत्यापनस्तु
 ने व्याख्याने अष्टादशोऽध्यायः समाप्तः श्री शुभमस्तु संवत् १८२१ वर्षे आगत नवमी १२

देवभाः
 अः १३
 ३६

अथ

36

राम
 ३६

33
T. 220